ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420226320
(pievienota lieta Nr. A420227720)
Lietas arhīva Nr. AA43-0025-23/14
ECLI:LV:ADAT:2023:0520.A420226320.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2023.gada 20.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Linda Vīnkalna, tiesnese s Sandra Gintere un Laura Konošonoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Simantik" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2020.gada 10.jūlija lēmuma Nr.30.2-22.7/3100 atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta 2020.gada 10.februāra lēmums Nr.30.2-23.33.1/3967 daļā par SIA „Simantik" papildu samaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokli 269 267,97 *euro*, soda naudu 132 198,69 *euro* un nokavējuma naudu 13668,44 *euro*, no budžeta atmaksājamā pievienotās vērtības nodokļa samazinājumu 11 252,52 *euro* un soda naudu 6149,12 *euro*, un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru SIA „Simantik" tiktu atmaksāta pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā par 2019.gada maiju un jūniju uzrādītā pārmaksātā pievienotās vērtības nodokļa summa 1745,78 *euro*, un SIA „Simantik Trade" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2020.gada 10.jūlija lēmuma Nr.30.2-22.7/3100 atcelšanu, sakarā ar SIA „Simantik Trade" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 26.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – dienests) veica SIA „Simantik" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par laika posmu no 2017.gada janvāra līdz jūnijam, vienlaikus izvērtējot PVN pārmaksas atmaksas pamatotību 2017.gada maijā un jūnijā.

Auditā konstatēts, ka SIA „Simantik" deklarētie pārtikas preču iegādes darījumi ar SIA „Sallets" (2017.gada janvārī–maijā) un SIA „Priorei" (2017.gada aprīlī–jūnijā) faktiski nav notikuši. SIA „Sallets" un SIA „Priorei" vārdā noformētās pavadzīmes nav atzīstamas par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta izpratnē un par nodokļa rēķiniem, atbilstoši kuriem saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu atskaitāms priekšnodoklis. Dienests veica korekcijas SIA „Simantik" 2017.gada janvāra–jūnija PVN deklarācijās, samazinot par deklarētajiem darījumiem atskaitīto priekšnodokli par 280 520,49 *euro*.

Ar dienesta 2020.gada 3.februāra lēmumu Nr.30.2-23.33.1/3012 auditā trešās personas statusā pieaicināta SIA „Simantik Trade".

Ar dienesta 2020.gada 10.februāra lēmumu Nr.30.2-23.33.1/3967 (turpmāk – sākotnējais lēmums) SIA „Simantik" samaksai budžetā aprēķināts PVN 269 267,97 *euro*, soda nauda 161 560,78 *euro* un nokavējuma nauda 13668,44 *euro*, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 11 252,52 *euro* un saistībā ar to aprēķināta soda nauda 6751,52 *euro*. Vienlaikus SIA „Simantik" atteikts atmaksāt 2017.gada maijā un jūnijā deklarēto pārmaksāto PVN 1745,78 *euro*.

SIA „Simantik" un SIA „Simantik Trade" sākotnējo lēmumu apstrīdēja.

[2] Ar dienesta 2020.gada 10.jūlija lēmumu Nr.30.2-22.7/3100 (turpmāk –pārsūdzētais lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums par samaksai budžetā noteikto PVN 269 267,97 *euro*, soda naudu 132 198,69 *euro* un nokavējuma naudu 13 668,44 *euro*, no budžeta atmaksājamā PVN samazinājumu 11 252,52 *euro* un soda naudu 6149,12 *euro*, kā arī 2017.gada maijā un jūnijā deklarētās pārmaksātā PVN summas 1745,78 *euro* neatmaksāšanu, bet atcelts daļā par SIA „Simantik" samaksai budžetā noteikto PVN soda naudu 29 362,09 *euro* par nepamatotu budžetā maksājamā PVN samazinājumu un 602,40 *euro* par nepamatotu no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājumu.

Pārsūdzētais lēmums SIA „Simantik" nelabvēlīgajā daļā pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Līgumu vispārīgais saturs un pavadzīmēs konstatētie trūkumi liedz iespēju identificēt norādīto darījumu faktisko esamību.

[2.2] SIA „Simantik" un tās darījumu partneru lietā sniegtie paskaidrojumi nesniedz objektīvi pamatotu skaidrojumu par darījumu būtību un norisi. SIA „Sallets" un SIA „Priorei" amatpersonas atzīstamas par nominālām un formālām amatpersonām.

[2.3] SIA „Sallets" un SIA „Priorei" ir savstarpēji saistīti un kvalificējami kā buferuzņēmumi.

[2.4] Laika posmā no 2017.gada janvāra līdz jūnijam SIA „Simantik" praktiski vienas un tās pašas pārtikas preces iegādājās secīgi (atsevišķos gadījumos vienlaicīgi) no it kā dažādiem uzņēmumiem – SIA „Sallets" un SIA „Priorei". Tomēr preces SIA „Simantik" tika realizētas no vienas adreses Mazlēpju iela 17, Rīgā, kas atrodas blakus SIA „Simantik" noliktavai Mazlēpju iela 15, Rīgā. Tās izsniegšanu un piegādi SIA „Simantik" organizēja viena persona – /pers. A/, kurš vienlaicīgi tika deklarēts kā darba ņēmējs abās komercsabiedrībās. Preču transportēšanā iesaistīti vieni un tie paši pārvadātāji.

[2.5] Lietā konstatēts, ka SIA „Priorei" dibināta pēc SIA „Sallets" nodokļu audita uzsākšanas, lai turpinātu formālu dokumentu noformēšanu saimnieciskās darbības simulēšanas nolūkos.

[2.6] Reāla preču piegāde starp SIA „Simantik" un SIA „Sallets" un SIA „Simantik" un SIA „Priorei" nav notikusi, jo konstatējama SIA „Sallets" un SIA „Priorei" formāla iesaiste preču piegāžu no trešajām valstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm SIA „Simantik" noformēšanā, lai SIA „Simantik" nepamatoti gūtu fiskālas priekšrocības atskaitāmā nodokļa veidā. SIA „Simantik" pati apzināti iesaistījusies nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā.

[2.7] Audita termiņš ir ievērots, jo informācijas pieprasīšana no ārvalstu nodokļu administrācijām bija objektīvi pamatota un nepieciešama, un arī, pagarinot audita lēmuma pieņemšanas termiņu par 60 dienām, nav pieļauts būtisks procesuāls pārkāpums.

[2.8] Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 20.aprīļa sprieduma lietā Nr.A420147018 motīvu daļā konstatēts dienesta ģenerāldirektora 2017.gada 15.decembra lēmuma Nr.30.1-8.3/353429 tiesiskums un nodibināta lēmumā norādītā fakta par SIA „Simantik" pastāvīgās daļas pāreju SIA „Simantik Trade" pamatotība. Tā kā lēmums par SIA „Simantik" nodokļu audita rezultātiem un no tā izrietošie noteikto maksājumu nomaksas budžetā prasījumi ietekmēs SIA „Simantik Trade" kā uzņēmuma ieguvēja tiesisko stāvokli, SIA „Simantik Trade" pamatoti šajā lietā pieaicināta trešās personas statusā.

[3] SIA „Simantik" pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu tai nelabvēlīgajā daļā un par labvēlīga administratīvā akta izdošanu pamatoja šādi.

[3.1] SIA „Simantik" nodokļu audits veikts, būtiski pārkāpjot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešajā daļā un 3.[1]daļā noteikto procesuālo termiņu. Nevienā dienesta lēmumā nav atrodams pamatojums audita veikšanas termiņa pagarinājumam līdz 60 dienām jau brīdī, kad pieprasīta informācija ārvalstu nodokļu administrācijām. Tas atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu.

Pārsūdzētajā lēmumā nav arī vērtējuma tam, ka ārvalstu nodokļu administrācijām pieprasīta informācija par citu uzņēmumu starpā noslēgtiem darījumiem, nevis par pieteicējas veiktajiem darījumiem ar piegādātājiem un pircējiem.

Nav noskaidrots no ārvalstu nodokļu administrācijas saņemtās informācijas apjoms un tas, vai informācijas izvērtēšanai patiesi ir bijis nepieciešams tik liels laika posms. Šajā sakarā dienests bez ievērības atstājis to, ka pārtraukuma periodā tas faktiski varēja veikt nodokļu auditu.

Turklāt no pārsūdzētā lēmuma nav iespējams konstatēt, ko tieši dienests ir darījis 60 dienu pagarinājumā un kāpēc nav bijis iespējams auditu pabeigt 90 dienu termiņā. Pārsūdzētajā lēmumā nav arī noskaidrots, vai no nodokļu administrācijas saņemtās atbildes izmantotas auditā konstatēto pārkāpumu pamatošanai, vai arī tās apliecinājušas, ka SIA „Simantik" nodokļus aprēķinājusi un deklarējusi atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Tas ļautu konstatēt, vai iegūto informāciju ir bijis nepieciešams papildus apstrādāt.

[3.2] Pārsūdzētajā lēmumā nav sniegta informācija par katras no SIA „Sallets" un SIA „Priorei" iegādātās preces iegādes apstākļiem, tādējādi faktiski liedzot iespēju saprast, kāpēc tiek apstrīdēts katrs konkrētais preču iegādes darījums un kādi pārkāpumi konstatēti tā noformēšanā.

[3.3] Dienests, analizējot SIA „Simantik" noslēgto līgumu ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei" saturu, nav ņēmis vērā, ka tie noformēti par sadarbību, nevis par konkrētu preču piegādēm, līdz ar to saturam juridiski jābūt vispārīgam.

Nav arī saprotams, kāpēc preču pasūtījumos jābūt informācijai par konkrētu piegādes datumu, cenu un piegādes adresi, ja šie dokumenti ir tikai par to, kādas preces pieteicējai nepieciešamas. Savukārt preču pasūtījumu apstiprinājumus apliecina iesniegtie preču piegādes dokumenti. SIA „Simantik" nevar uzņemties atbildību par to, kā savu saimniecisko darbību organizē tās piegādātāji.

[3.4] Dienesta rīcība, nosakot finansiālas sekas par to, ka SIA „Simantik" nav ievērojusi pietiekamu rūpību sadarbības partneru izvēlē, ir pretēja gan tiesiskajam regulējumam, gan judikatūrai.

[3.5] Tā kā SIA „Simantik" nav organizējusi preču transportēšanu, nepiedalījās preču iekraušanā pie piegādātājiem vai to tālāko piegādātāju noliktavās, tai bija jāpaļaujas uz informāciju par transportēšanas apstākļiem, kādu tā saņēma no saviem piegādātājiem. Tāpēc pārmest SIA „Simantik", ka tā nav pārbaudījusi, vai darījumu attaisnojuma dokumentos norādītā informācija par transportēšanas gaitu atbilst patiesībai, ir nesamērīgi.

[3.6] Dienests nav pamatojis secinājumus par to, ka SIA „Simantik" varēja iegādāties preces no ārvalstu piegādātājiem, nevis no deklarētajiem pārdevējiem, un tas bijis izdevīgi. Dienests nav ieguvis pierādījumus, kādi bijuši ārvalstu piegādātāju sadarbības noteikumi.

SIA „Simantik", iegādājoties preces no Latvijas piegādātājiem, nav aizskārusi valsts budžeta fiskālās intereses, jo tā kopā ar preces cenu ir samaksājusi arī PVN. Priekšnodokļa atskaitīšana nav atzīstama par fiskālu priekšrocību.

[3.7] Dienests nav ieguvis un pārbaudījis informāciju par pārtikas preču vairumtirdzniecības nozares īpatnībām; nav salīdzinājis SIA „Simantik" veikto saimniecisko darbību ar citu nozares uzņēmumu darbību; nav vērtējis un analizējis piegādātāju saimniecisko darbību kopumā.

Pārsūdzētajā lēmumā nav secinājumu par to, kā tajā atreferētie fakti pierāda tieši SIA „Simantik" neatļautu rīcību darījumos un kāpēc jebkādas šaubas par lietas faktiskajiem apstākļiem tulkotas tai par sliktu.

[4] SIA „Simantik Trade" pieteikumā nepiekrita tai noteiktajam trešās personas statusam SIA „Simantik" nodokļu lietā un norādīja, ka dienests nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 28.panta ceturto daļu. SIA „Simantik Trade" ir liegtas tiesības realizēt savas procesuālās tiesības, jo tā nav informēta ne par nodokļu audita gaitu, ne iepazīstināta ar plānotajiem audita rezultātiem, kā arī tai nav pieprasīts viedoklis. Pārsūdzētā lēmuma rezolutīvā daļa nenoteic SIA „Simantik Trade" pienākumus un nepiešķir tiesības. Dienests izdeva administratīvo aktu attiecībā uz SIA „Simantik", bet SIA „Simantik Trade" tikai formāli pievienojis kā administratīvā akta adresātu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 26.novembra spriedumu SIA „Simantik" un SIA „Simantik Trade" pieteikumi noraidīti, motivējot šādi.

[5.1] Lietā izšķirams, vai SIA „Simantik" pamatoti atskaitīja priekšnodokli par 2017.gada janvārī–maijā deklarētajiem pārtikas preču iegādes darījumiem ar SIA „Sallets" un 2017.gada aprīlī–jūnijā deklarētajiem darījumiem ar SIA „Priorei".

[5.2] Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu, ja preces iegādātas un pakalpojumi saņemti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļu maksātājiem saņemtajos nodokļu rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un pakalpojumiem.

Judikatūrā konsekventi atzīts, ka atbilstoši minētajai tiesību normai priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļu rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām normā norādītajām pazīmēm, tostarp darījumam jābūt noslēgtam ar PVN apliekamu personu, kā arī rēķinā norādītajai precei vai pakalpojumam jābūt reāli piegādātam (*piem., Senāta 2019.gada 29.maija sprieduma lietā Nr.SKA-274/2019 5.punkts, 2013.gada 10.maija sprieduma lietā Nr.SKA-2/2013 7.punkts*).

Tādējādi no minētās tiesību normas izriet, ka PVN atskaitīšanas tiesības rodas tad, ja: 1) nodokļu maksātājs, kas ir PVN nodokļa maksātājs, 2) no personas, kas arī ir PVN maksātājs, 3) faktiski iegādājas preces vai pakalpojumus, 4) iegādātās preces vai pakalpojumi nodokļu maksātājam nepieciešami un tiek izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai (ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanai), un 5) preču vai pakalpojumu piegādātājs nodokļu maksātājam ir izsniedzis darījuma faktiskajai norisei atbilstošu nodokļu rēķinu.

Eiropas Savienības Tiesa atzinusi, ka nodokļu maksātāju tiesības no maksājamā PVN atskaitīt nodokli, kas ir jāmaksā vai kas kā priekšnodoklis ir samaksāts par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem, ir kopējās PVN sistēmas pamatprincips. Atskaitīšanas sistēmas mērķis ir pilnībā atbrīvot uzņēmēju no PVN, kas tam ir jāmaksā vai ko tas ir samaksājis saistībā ar visu savu saimniecisko darbību, ar nosacījumu, ka pati minētā saimnieciskā darbība principā ir apliekama ar PVN. Nodokļa atskaitīšanas tiesības ir PVN sistēmas neatņemama sastāvdaļa, un tās principā nevar tikt ierobežotas, ja nodokļu maksātāji, kas vēlas izmantot šīs tiesības, ir ievērojuši gan materiāltiesiskās, gan formālās prasības vai nosacījumus, kas ir attiecināmi uz šīm tiesībām (*piem., 2019.gada 3.oktobra sprieduma lietā Altic, C-329/18, 26.–27.punkts, 2017.gada 19.oktobra sprieduma lietā Paper Consult, C-101/16, 35.–38.punkts*).

Eiropas Savienības Tiesa norādījusi, ka krāpšanas nodokļu jomā, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un iespējamas ļaunprātīgas rīcības apkarošana ir PVN direktīvā atzīts un veicināts mērķis. Ieinteresētās personas nevar atsaukties uz Eiropas Savienības tiesību normām krāpnieciskā vai ļaunprātīgā nolūkā. Tādējādi valstu iestādēm un tiesām atskaitīšanas tiesības ir jāatsaka, ja, ņemot vērā objektīvus elementus, ir konstatēts, ka atsaukšanās uz šīm tiesībām ir notikusi krāpnieciskā vai ļaunprātīgā nolūkā (*piem., 2014.gada 13.marta sprieduma lietā FIRIN OOD, C-107/13, 40.punkts un tajā minētā judikatūra*).

Līdz ar to attiecībā uz gadījumiem, kad nodokļu administrācija kā šķērsli priekšnodokļa atskaitīšanai saskatījusi problēmas preču vai pakalpojumu piegādē starp konkrēto nodokļu maksātāju un rēķinā norādīto piegādātāju, lai liegtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ir jākonstatē viens no šādiem apstākļiem: 1) darījums faktiski nemaz nav noticis (preces reāli nav piegādātas vispār, noformēti ir tikai dokumenti); 2) darījums faktiski nav noticis ar deklarēto darījumu partneri, proti, preces vai pakalpojumi varētu būt saņemti, bet ne no nodokļu rēķinā norādītā piegādātāja, – šādā gadījumā, pārbaudot lietā gūtos pierādījumus, jākonstatē, ka pieteicējs pats iesaistījies ar PVN izkrāpšanu vai nodokļu sistēmas nepamatotu izmantošanu saistītā darījumā vai pieteicējs bijis informēts, ka tiek iesaistīts šāda veida darījumā (*piem., Senāta 2019.gada 1.marta lēmuma lietā Nr.SKA-350/2019 3.punkts, 2018.gada 16.maija sprieduma lietā Nr.SKA-44/2018 3.punkts, 2013.gada 10.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-12/2013 12.punkts*).

Ievērojot minēto, lietā izšķirošs ir jautājums, vai SIA „Simantik" deklarētie darījumi, kurus dienests ir apstrīdējis, ir notikuši tādā veidā, kā tas atspoguļots darījumus apliecinošajos dokumentos un SIA „Simantik" paskaidrojumos.

Tiesa konstatēja, ka dienests nav apstrīdējis, ka SIA „Simantik" rīcībā bija prece, par kuras iegādi noformēti strīdus darījuma dokumenti, bet dienests uzskatīja, ka SIA „Sallets" un SIA „Priorei" nav identificējamas kā konkrēto preču piegādātājas. Līdz ar to lietā noskaidrojams, vai darījumi faktiski ir notikuši ar darījumu dokumentos norādītajiem uzņēmumiem.

[5.3] SIA „Simantik" nodarbojās ar pārtikas produktu, dzērienu un tabakas nespecializētu vairumtirdzniecību.

2017.gada janvāra–maija PVN deklarācijās kā priekšnodokli atskaitījusi 151 482,07 *euro* (darījumu vērtība 721 343,18 *euro*) saskaņā ar SIA „Sallets" vārdā 2017.gada 10.janvārī–2.maijā noformētajām pavadzīmēm (*lietas 5.sējuma 19.–57.lapa*) par dažādu pārtikas preču iegādi un 2017.gada aprīļa–jūnija PVN deklarācijās (*lietas 8.sējuma 183.–196.lapa*) kā

priekšnodokli atskaitījusi 129 038,42 *euro* (darījumu vērtība 743 507,08 *euro*) saskaņā ar SIA „Priorei" vārdā 2017.gada 11.aprīlī–29.jūnijā noformētajām pavadzīmēm (*lietas 7.sējuma 87.–117.lapa*) par dažādu pārtikas preču iegādi.

[5.4] Izvērtējot starp SIA „Simantik" un SIA „Sallets" noformēto 2015.gada 1.septembra līgumu Nr.01-09-15 (*lietas 4.sējuma 32.lapa*) un starp SIA „Simantik" un SIA „Priorei" noformēto 2017.gada 2.marta līgumu Nr.17.03.02-1 (*lietas 4.sējuma 33.–34.lapa*), tiesa konstatēja to formālo raksturu. Minēto tiesa secināja no vispārīgi norādītā līguma priekšmeta, proti, ka tiks pārdotas un pirktas preces. Līgumi nesatur darījumu norises identificēšanai nepieciešamos nosacījumus (preču sortiments, cena, izcelsme, preču pasūtīšanas un saskaņošanas kārtība, kvalitātes kontrole, plānoto piegāžu termiņi, apjomi un vērtības, piegādes adreses). Pat ja minētie līgumi noformēti par sadarbību, kā to akcentē SIA „Simantik", tiesa apšaubīja, ka reālas komercprakses ietvaros uzņēmumam ir vienalga, kādas preces un par kādu cenu iegādāties.

Līgumā ar SIA „Priorei" noteiktais samaksas termiņš 30 kalendārās dienas neatbilst pavadzīmēs norādītajam 90 dienu termiņam. Sniedzot liecību tiesas sēdē, /pers. B/ norādīja, ka tā ir normāla prakse, tomēr vienlaikus neizskaidroja, kādi apstākļi konkrētajā gadījumā to pamato. Tiesa arī nerada skaidrojumu, kā starp uzņēmumiem notikusi vienošanās par ilgāku samaksas termiņu, nekā to paredz līgums.

Līgumā starp SIA „Simantik" un SIA „Sallets" nav paredzētas ne sankcijas pircējam par samaksas termiņa kavējumu, ne piegādātāja atbildība par piegādes termiņa neievērošanu, savukārt līgums ar SIA „Priorei" paredz vienīgi sankcijas pircējam par samaksas termiņa kavējumu.

Tiesa vērtēja, ka līgumiem ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei ir formāls raksturs un tie pārējo pierādījumu gaismā nav atbilstoši normālai komercpraksei. Turklāt nepilnības un trūkumi līgumos, kā izriet no pārsūdzētā lēmuma, ir tikai viens no to argumentu kopuma, uz kura pamata izdarīts secinājums par darījumu faktisko neesamību. Trūkumi līgumos ir vērtējami kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem lietā.

Kaut arī civiltiesībās pastāv līguma slēgšanas brīvības princips, atbilstoši kuram līguma saturs, tajā noteikto pušu tiesību un pienākumu apjoms, kā arī līguma priekšmeta regulējums ir pušu ziņā, konkrētajā gadījumā tiesa dienesta konstatētos saturiskos līguma trūkumus kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem atzina par būtiskiem, kas liecina par formālu darījuma dokumentu noformēšanu bez patiesa nodoma veikt darījumus.

[5.5] Šajā sakarā, vērtējot e-pasta izdrukas par preču pasūtījumiem SIA „Sallets" (*lietas 4.sējuma 40.–49. un 58.–68.lapa*) un SIA „Priorei" (*lietas 4.sējuma 50.–51. un 54.–57.lapa*), kurus SIA „Simantik" vārdā veica amatpersona /pers. B/ un darbiniece /pers. C/, tiesa konstatēja, ka abiem preču piegādātājiem norādīta viena kontaktpersona – /pers. A/. Turklāt pasūtījumi satur informāciju tikai par pasūtāmo preču nosaukumiem un daudzumu, bet ne par konkrētu piegādes datumu, cenu un piegādes adresi.

Tiesa piekrita dienestam, ka minētie pasūtījumi kopsakarā ar formāli noformētajiem līgumiem vērtējami kritiski, jo nav konstatējams, ka tie būtu apstiprināti no SIA „Simantik" preču piegādātāju – SIA „Sallets" un SIA „Priorei" – puses. Līdz ar to tie neapliecina faktisku sadarbību starp SIA „Simantik" un tās darījumu partneriem, un nav saprotams, kā puses saskaņoja preču sortimentu, cenas, piegādes termiņus un piegādes vietu. Turklāt, kā tiesas sēdē liecināja /pers. B/, SIA „Simantik" bijuši simtiem darījumu, līdz ar to tiesa secināja, ka nav saprotams, kā tika fiksēta informācija, piemēram, par preču sortimentu, cenām un piegādes termiņiem.

[5.6] Atbilstoši SIA „Sallets" amatpersonas /pers. D/ 2017.gada 24.oktobra (*lietas 5.sējuma 58.–59.lapa*) un 15.novembra (*lietas 4.sējuma 80. (acīmredzami domāts – 81.) lapa*) paskaidrojumiem SIA „Simantik" preču pasūtījumus veikusi ar e-pasta starpniecību, pēc pasūtījuma akceptēšanas no preču piegādātāju puses SIA „Sallets" informējusi SIA „Simantik" par spēju piegādāt pasūtītās preces un piegādes nosacījumiem, pēc akcepta saņemšanas organizēta preču piegāde.

Tiesa atzina, ka lietā nav ar pierādījumiem apstiprināta ar pasūtījumiem saistītās informācijas aprite.

[5.7] Dienests konstatējis, ka SIA „Simantik" dienestam iesniegto pavadzīmju eksemplāri neatbilst SIA „Sallets" un SIA „Priorei" rīcībā esošo pavadzīmju eksemplāriem. Piemēram, SIA „Sallets" iesniegtajā 2017.gada 4.aprīļa pavadzīmē /Pavadzīme 1/ (*lietas 5.sējuma 51.lapa*) un 2017.gada 10.aprīļa pavadzīmē /Pavadzīme 2/ (*lietas 5.sējuma 54.lapa*) norādīta informācija par preces izcelsmes valsti, kā arī 2017.gada 28.aprīļa pavadzīmē /Pavadzīme 3/ (*lietas 5.sējuma 56.lapa*) un 2017.gada 18.aprīļa pavadzīmē /Pavadzīme 4/ (*lietas 5.sējuma 55.lapa*) norādīts detalizēts preces apraksts, savukārt SIA „Simantik" iesniegtajos eksemplāros šāda informācija nav ietverta. SIA „Priorei" iesniegtajā 2017.gada 26.aprīļa pavadzīmē /Pavadzīme 5/ norādīts detalizēts preces apraksts, savukārt SIA „Simantik" iesniegtajā eksemplārā šāda informācija nav ietverta (*lietas 7.sējuma 89. un 168.lapa*).

/pers. B/ 2019.gada 26.novembrī Elektroniskās deklarēšanas sistēmā iesniegtajā paskaidrojumā (*lietas 4.sējuma 30.–31.lapa*) un darbinieces /pers. C/ 2017.gada 6.oktobra paskaidrojumā (*lietas 4.sējuma 52.–53.lapa*) norādītais neatbilstību pamatojums neizskaidro minētās neatbildības.

Tiesa vērtēja, ka minētie trūkumi pavadzīmju noformēšanā liecina, ka tās netika noformētas vienlaicīgi pirms preču nodošanas, bet atšķirīgos laikos. Preču piegādes dokumenta kā grāmatvedības attaisnojuma dokumentam eksemplāriem vai kopijām, kuri paliek tā izrakstītāja, saņēmēja un pārvadātāja rīcībā, jāsatur identiska informācija par darījumu norisi, tādējādi nodrošinot darījuma identificējamību, kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams un norāda uz pavadzīmju formālu noformēšanu. Apstāklis, ka par vienu un to pašu darījumu pārbaudei iesniegti atšķirīga satura dokumenti, ir būtisks pamats apšaubīt darījuma faktisko esamību.

[5.8] To, ka SIA „Sallets" struktūrvienība „Noliktava" Mazlēpju iela 17, Rīgā nav izmantota kā saimnieciskās darbības veikšanas vieta, netieši apstiprina 2017.gada 10.februāra apsekošana (*lietas 4.sējuma 102.lapa*), kuras laikā saimnieciskā darbība netika konstatēta, darbinieki vai amatpersonas netika sastapti, /pers. D/ 2017.gada 21.jūnija liecībā krimināprocesā

(*lietas 9.sējuma 66.lapa*) sniedza ziņas, ka SIA „Sallets" juridiskā adrese Vaidavas ielā 3-1, Rīgā izmantota tikai korespondences saņemšanai, savukārt saimnieciskā darbība veikta Mazlēpju ielā 17, Rīgā, un deklarētajām ziņām – SIA „Sallets" 2017.gada februāra PVN deklarācijā (*lietas 8.sējuma 200.–203.lapa*) deklarēta preču piegāde SIA „Simantik" saskaņā ar 10.februāra pavadzīmi /Pavadzīme 6/ (*lietas 5.sējuma 31.lapa*) ievērojamā apjomā, kuras nodrošināšanai noliktavā vajadzēja atrasties SIA „Sallets" pārstāvjiem, lai veiktu 12 000 kilogramu sēklu izsniegšanu un iekraušanu SIA „Simantik" transportlīdzeklī.

Vienlaikus arī SIA „Priorei" saimnieciskā darbība, kā to pamatoti konstatējis dienests, ir saistīta vienīgi ar adresi Mazlēpju iela 17, Rīgā, kurā reģistrēta gan tās juridiskā, gan noliktavas adrese. Arī SIA „Priorei" amatpersona /pers. D/ 2019.gada 21.novembra paskaidrojumā (*lietas 7.sējuma 223.–226.lapa*) šo adresi identificējis gan kā biroja, gan noliktavas atrašanās vietu.

Tādējādi no SIA „Sallets" un SIA „Priorei" amatpersonu paskaidrojumiem un strīdus pavadzīmēm tiesa konstatēja, ka auditējamajā periodā abas komercsabiedrības vienlaicīgi darbojās vienā un tajā pašā adresē Mazlēpju ielā 17, Rīgā, nenodalot katras komercsabiedrības materiāltehnisko bāzi un noliktavas teritoriju.

Savukārt SIA „Sallets" un SIA „Priorei" noliktava Mazlēpju iela 17, Rīgā un SIA „Simantik" noliktava Mazlēpju iela 15, Rīgā atrodas blakus viena otrai. Kā norādīts /pers. D/ 2017.gada 24.oktobra paskaidrojumā, attālums starp noliktavām ir 50 metri (*lietas 5.sējuma 58.–59.lapa*), kas tiesas vērtējumā nav izskaidrojams kā nejaušība, bet gan atvieglo saskaņotu darbību iespējamību faktiski nenotikušu darījumu organizēšanā un noformēšanā.

[5.9] SIA „Sallets" un SIA „Priorei" vārdā darbojies viens un tas pats darba ņēmējs – /pers. A/, kas abās komercsabiedrībās deklarēts kā sabiedrisko attiecību vadītājs (menedžeris). Tas norāda uz uzņēmumu savstarpēju saistību un koordinētu rīcību.

/pers. A/ 2019.gada 28.oktobra paskaidrojumā dienestam (*lietas 4.sējuma 90.–92.lapa*) nav sniedzis objektīvi pārbaudāmu informāciju par strīdus darījumu apstākļiem, tomēr no viņa sniegtās informācijas secināms, ka noliktava Mazlēpju ielā 17, Rīgā faktiski nav izmantota strīdus preču saņemšanai un kravu saņemšana notikusi uzreiz SIA „Simantik" noliktavā Mazlēpju ielā 15, Rīgā.

Savukārt SIA „Simantik" bijušā noliktavas darbinieka /pers. E/ 2019.gada 25.novembra paskaidrojumā (*lietas 4.sējuma 77.–79.lapa*) sniegtā informācija ir vispārīga un nesniedz skaidrojumu par darījumu noslēgšanas apstākļiem un to norisi. /pers. E/ kā SIA „Sallets" un SIA „Priorei" pārstāvi nav identificējis /pers. A/, ar kuru faktiski notikušo preču piegāžu gadījumā vajadzēja bieži un cieši komunicēt un tikties, saņemot preces. Vienlaikus /pers. E/ norādītais, ka viņš nepazīst darījumu partneru amatpersonas, ir pretrunā ar /pers. A/ paskaidrojumam par SIA „Sallets" amatpersonas /pers. D/ piedalīšanos kravas izkraušanā.

[5.10] SIA „Simantik" amatpersona /pers. B/ 2019.gada 26.novembra paskaidrojumā (*lietas 4.sējuma 30.–31.lapa*) dienestam sniedzis vispārīgu informāciju par darījumiem ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei", norādot, ka tās piegādāja dažādus pārtikas produktus uz SIA „Simantik" noliktavu. Paskaidrojums nesatur objektīvu skaidrojumu, kāpēc tika pārtraukta sadarbība ar SIA „Sallets", kura veica tādu pašu pārtikas preču piegādi no tās pašas noliktavas Mazlēpju ielā 17, Rīgā. Paskaidrojumā norādītais, ka SIA „Priorei" piedāvāja labvēlīgākus pēcapmaksas termiņus, neatbilst patiesībai, jo 2017.gada 2.marta līgumā (*lietas 4.sējuma 33.–34.lapa*) ar SIA „Priorei" tās ir 30 dienas, bet līgumā ar SIA „Sallets" (*lietas 4.sējuma 32.lapa*) – 45 dienas.

Arī tiesas sēdē /pers. B/ nevarēja izskaidrot, kādēļ par sadarbības partneriem izvēlētas tieši SIA „Sallets" un SIA „Priorei". Tomēr SIA „Simantik" kā pieredzējušam pārtikas produktu vairumtirgotājam, kas pārzina attiecīgo preču tirgu un savā komercpraksē tādas pašas preces iegādājas no ārvalstu uzņēmumiem, ir jāspēj ticami izskaidrot, kādā veidā tas nonāca līdz tam, ka starp visiem citiem darījumu partneriem tieši ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei tika noslēgts darījums (*sal., Senāta 2020.gada 7.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-88/2020 8.punkts*). Tas, ka ārvalstu uzņēmumu gadījumā bija priekšapmaksa vai tas, ka konkrētā prece bija iegādājama tikai vietējā tirgū, kā to tiesas sēdē liecināja /pers. B/, ir pārāk vispārīgi apstākļi un nesniedz priekšstatu par to, kādēļ SIA „Simantik" sadarbojās tieši ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei.

Personai, kas ilgstoši darbojas tirgū un specializējas konkrētu preču tirdzniecības sfērā, proti, pārzina tirgus dalībniekus, ir jāvar izskaidrot, kā ir atrasts darījuma partneris, par kuru tai iepriekš nav bijusi nekāda informācija un kāpēc tā nav interesējusies sīkāk par šo darījuma partneri (*Senāta 2018.gada 20.marta sprieduma lietā Nr.SKA-145/2018 9.punkts* un *2015.gada 11.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-1199/2015 5.punkts*).

Šajā sakarā SIA „Simantik" bijusī amatpersona /pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka preces iegādātas tur, kur tās visizdevīgāk varēja iegādāties. Tomēr liecinieks ticami nepamatoja, ka tikai no SIA „Sallets" un SIA „Priorei" SIA „Simantik" bija iespējams iegādāties kādas konkrētas preces un kas tās bija par precēm, turklāt apstākļos, kad SIA „Simantik" konkrēto preču piegādē bija arī plaša sadarbība ar ārvalstu uzņēmumiem. Būtiski, ka saskaņā ar /pers. B/ liecināto iniciators sadarbībai ar SIA „Simantik" bija SIA „Sallets" un SIA „Priorei". Līdz ar to liecinieka norādītais, ka izvēlētas tieši SIA „Sallets" un SIA „Priorei", nevis ārvalstu uzņēmumi, ar kuriem SIA „Simantik" konkrēto pārtikas preču iegādē bija jau iepriekšēja pieredze, jo preces citur dārgākas cenas vai ilgāka piegādes termiņa dēļ nebija iespējams iegādāties, nesaskan ar liecinieka norādīto, ka SIA „Simantik" sadarbībai uzrunāja darījumu partneri.

Minētais ir vērtējams kopsakarā ar apstākli, ka pirms sadarbības uzsākšanas SIA „Priorei" bija nesen dibināts uzņēmums bez noliktavas darbībai ar pārtikas precēm. Līdz ar to tiesai nebija saprotams, kā SIA „Simantik" pirms sadarbības uzsākšanas ar SIA „Priorei" guva pārliecību par šī uzņēmuma spēju pienācīgi nodrošināt darījumu izpildi.

[5.11] Darījuma partnera savas saimnieciskās darbības un konkrēto darījumu apstiprinājums pats par sevi neizslēdz fiktīvi noformēta darījuma iespējamību (*Senāta 2016.gada 16.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-70/16 5.punkts,*

2017.gada 31.maija sprieduma lietā Nr.SKA-207/2017 7.punkts).

SIA „Sallets" amatpersona /pers. D/ 2017.gada 24.oktobra un 15.novembra paskaidrojumā dienestam (*lietas 5.sējuma 58.–59.lapa un 4.sējuma 95.–98.lapa*) apliecināja sadarbību ar SIA „Simantik", bet no viņa paskaidrojumiem nav gūstams apstiprinājums /pers. A/ paskaidrojumā norādītajam par /pers. D/ piedalīšanos preču izkraušanā. Tādējādi tiesa secināja, ka /pers. D/ faktiski piedalījies tikai dokumentu formālā parakstīšanā.

/pers. D/ 2019.gada 21.novembra paskaidrojumā (*lietas 4.sējuma 84.–86.lapa*) sniegtā informācija par strīdus darījumiem ir vispārīga, jo viņš nevarēja nosaukt vienīgā darbinieka uzvārdu, preču piegādātājus, uzņēmuma deklarēto darījumu apjomu.

[5.12] Atbilstoši SIA „Priorei" amatpersonas /pers. D/ 2019.gada 21.novembra paskaidrojumam (*lietas 7.sējuma 223.–226.lapa*) faktiski saimniecisko darbību, tajā skaitā darījumus ar SIA „Simantik", nodrošināja vienīgais darbinieks /pers. A/.

Izvērtējot minēto paskaidrojumu kopsakarā ar pārējiem lietā analizētajiem apstākļiem, tiesa piekrita dienestam, ka /pers. D/ bija nomināla amatpersona, kura faktiski saimniecisko darbību neveica, bet piedalījās tikai dokumentu formālā parakstīšanā. Vienlaikus, ņemot vērā SIA „Priorei" deklarēto darījumu apjomu un vērtību (2017.gadā neto apgrozījums 2 500 068 *euro*), tiesa apšaubīja deklarēto darījumu patiesumu un to, ka tos visus gan organizēja, gan veica tikai /pers. A/.

Tiesa atzina, ka tas, ka strīdus darījumos iesaistīto uzņēmumu amatpersonas nespēja sniegt skaidrus, konsekventus un pietiekami detalizētus paskaidrojumus par dienesta apstrīdēto darījumu faktisko norisi, kopsakarā ar citiem lietā konstatētajiem apstākļiem norāda uz darījumu mākslīgo raksturu un nodokļu maksātāja ļaunprātību, piedaloties dokumentu noformēšanā par neesošiem darījumiem.

[5.13] SIA „Sallets" un SIA „Priorei" vārdā noformētajās pavadzīmēs kā strīdus preču pārvadātāja norādītā SIA „Stuva" 2017.gada 4.oktobrī (*lietas 8.sējuma 107.lapa*) un 6.novembrī dienestam sniegtajā informācijā (*lietas 8.sējuma 121.lapa*) neapstiprināja darījumus ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei", un SIA „Sallets" norādītais kravas pārvadātājs SIA „Laktrans" 2017.gada 2.novembrī dienestam sniegtajā informācijā (*lietas 8.sējuma 152.lapa*) noliedza darījumus ar SIA „Sallets".

Tādējādi SIA „Stuva" un SIA „Laktrans" nav identificējamas kā strīdus preču faktiskās pārvadātājas, līdz ar to par preču piegādēm noformētajos dokumentos dienests pamatoti konstatēja nepatiesu informāciju.

SIA „Oras" 2017.gada 8.novembra paskaidrojumā (*lietas 8.sējuma 149.lapa*) norādījusi, ka tai nebija tiešu darījumu ar SIA „Sallets", tādējādi SIA „Oras" nav darbojusies SIA „Sallets" uzdevumā.

Savukārt SIA „Belle Transport" un tās amatpersona /pers. F/ 2017.gada 18. un 25.oktobra paskaidrojumos (*lietas 8.sējuma 104. un 80.–81.lapa*), SIA „Skona" 2017.gada 1.novembra paskaidrojumā (*lietas 8.sējuma 138.lapa*), SIA „SV Pluss" 2017.gada 26.septembra un 7.novembra paskaidrojumos (*lietas 11.sējuma 220.lapa un 8.sējuma 156.lapa*) apstiprināja transporta pakalpojumu sniegšanu SIA „Sallets" un SIA „Priorei" un preču piegādi uz Mazlēpju ielu 17, Rīgā, iesniedzot saistībā ar tiem noformētos dokumentus.

Tomēr atbilstoši lietas materiāliem rozīņu piegādē SIA „Sallets" un SIA „Priorei" no Uzbekistānas uzņēmumiem *SP OOO PASTDARGOM SAXOVATI* un *JV LLC AGROFIRM „BULUNGUR-SANDVIK"* Mazlēpju iela 17, Rīgā nav identificējama kā faktiskā piegādes adrese (*sk., piem., lietas 10.sējuma 30.lapu, 106.–107.lapu, 7.sējuma 72.lapu*).

Dienests no SIA „Belle Transport" amatpersonas paskaidrotā kopsakarā ar pārbaudei iesniegtajiem dokumentiem konstatēja pretrunīgu informāciju par kravas pārvadājumiem, proti, /pers. F/ norādīja, ka transporta pakalpojumi SIA „Sallets" un SIA „Priorei" tika nodrošināti tikai Rīgas robežās (*lietas 8.sējuma 81.lapa*), savukārt iesniegtajās CMR SIA „Belle Transport" norādīta arī kā kravas pārvadātāja no Vācijas uz Latviju. Dienests arī konstatēja, ka no SIA „Belle Transport" iesniegtajiem rēķiniem un CMR (izņemot vienu) Mazlēpju iela 17, Rīgā nav identificējama kā faktiskā piegādes adrese, proti, rēķinos kā kravas izkraušanas vieta vispārīgi norādīta Latvija, bet CMR – Rīga, Latvija.

Arī no SIA „Nova Trans" sniegtās informācijas dienests Mazlēpju ielu 17, Rīgā neidentificēja kā piegādes adresi.

Tiesa vērtēja, ka minētie apstākļi rada šaubas par strīdus darījumu norisi noformētajos dokumentos norādītajā kārtībā. Nekādus iebildumus šajā sakarā SIA „Simantik" nav izteikusi, norādot vien uz to, ka tā neorganizēja preču transportēšanu.

[5.14] Dienesta iegūtā informācija norāda uz SIA „Simantik", SIA „Sallets" un SIA „Priorei" darbību SIA „Simantik" noliktavā Mazlēpju ielā 15, Rīgā un noliktavas Mazlēpju ielā 17, Rīgā izmantošanu darījumu dokumentu noformēšanā, lai formāli nodalītu SIA „Sallets" un SIA „Priorei" darbību no SIA „Simantik".

Līdz ar to tiesa piekrita dienestam, ka SIA „Simantik" nevarēja nezināt, no kādiem uzņēmumiem (ražotājiem vai vairumtirgotājiem) tiek noformētas preču iegādes SIA „Sallets" un SIA „Priorei" vārdā, jo pārvadātāji ar pavaddokumentiem regulāri ieradās SIA „Simantik" noliktavā, kur SIA „Sallets" un SIA „Priorei" vienlaicīgi bija jāveic dokumentu parakstīšana par preču saņemšanu no pārvadātāja un par preču izsniegšanu SIA „Simantik".

[5.15] Atbilstoši informācijai no Polijas (*lietas 10.sējuma 194.–205.lapa*), Lietuvas (*lietas 10.sējuma 136.–168.lapa*) un Vācijas nodokļu administrācijām (*10.sējuma 206.–222.lapa*) ārvalstu piegādātāju darījumi ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei" noformēti, komunikāciju veicot ar e-pasta starpniecību un personīgi netiekoties. SIA „Simantik" amatpersonai /pers. B/ bija zināms SIA „Sallets" un SIA „Priorei" deklarētais tiešais piegādātājs – Vācijas uzņēmums *Eggerstorfer GmbH*. Savukārt Lietuvas uzņēmums *UAB Kalara* nav varējis sniegt informāciju (*lietas 10.sējuma 153., 154.lapa*) par darījumiem ar SIA „Priorei".

Tādējādi tiesa secināja, ka SIA „Sallets" un SIA „Priorei" nav darbojušies kā neatkarīgi komersanti, jo SIA „Simantik" rīcībā ir bijusi tāda informācija, kas reālu biznesa attiecību ietvaros būtu uzskatāma par cita komersanta komercnoslēpumu. Komerciālai realitātei neatbilst starpnieka rīcība, atklājot informāciju par savu tiešo preču piegādātāju.

Turklāt /pers. B/ 2017.gada 27.novembra Elektroniskās deklarēšanas sistēmā iesniegtajā paskaidrojumā (*lietas 4.sējuma 36.–37.lapa*) norādīts, ka SIA ,,Sallets" pilnvaroja SIA ,,Simantik" darbinieci /pers. C/ iesniegt nepieciešamos kravas pavaddokumentus atmuitošanas procedūrai. Vienlaikus /pers. B/ nevarēja norādīt, kad pilnvara tika izsniegta, kāds bija pilnvarojuma termiņš, cik reizes pilnvarotā darbiniece veica pilnvarā minētās darbības. Tiesas sēdē, sniedzot liecību, /pers. B/ vispār nespēja komentēt šādas pilnvaras izsniegšanu.

Minētajā paskaidrojumā norādīto informāciju tiesa vērtēja kā pretrunīgu, jo, no vienas puses, /pers. B/ norādīja, ka SIA ,,Simantik" veica darbības SIA ,,Sallets" vārdā bez atlīdzības, bet no otras puses, norādīja, ka no SIA ,,Sallets" tika saņemta preču atlaide. Kā pretrunīgu tiesa vērtēja arī paskaidrojumā norādīto, ka SIA ,,Simantik" nav zināms, no kādiem uzņēmumiem SIA ,,Sallets" pirka preci, jo, kā norādīts minētajā /pers. B/ paskaidrojumā, kravu pavaddokumentus /pers. C/ saņēma no šofera, kas atveda preci SIA ,,Sallets". Savukārt, lai atmuitotu atvestās SIA ,,Sallets" paredzētās preces, /pers. C/ saņemtos SIA ,,Sallets" pavaddokumentus iesniegusi Pārtikas un veterinārajā dienestā un SIA ,,Parex brokeru sistēma".

Līdz ar to arī no minētā izriet, ka SIA ,,Simantik" zināja, no kāda uzņēmuma SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" pirka preces.

[5.16] Muitas deklarācijas (*lietas 6.sējuma 150.–151., 155.–156. un 173.–174.lapa*) par SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" importētajām kravām noformējusi SIA ,,Parex brokeru sistēma", bet no tās darbinieku sniegtās informācijas (*lietas 8.sējuma 68.lapa*) nav gūstams apstiprinājums, ka tieši SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" veica muitošanas pakalpojumu pasūtījumu. Tā kā /pers. C/ nav identificēta kā SIA ,,Sallets" pilnvarotā persona, tiesa neguva apstiprinājumu /pers. B/ apgalvojumam par /pers. C/ pilnvarošanu veikt ar muitas formalitātēm saistītas darbības tieši SIA ,,Sallets" vārdā.

[5.17] Turklāt strīdus darījumu apšaubīšanā būtiski, ka SIA ,,Sallets" 2018.gada 26.jūlijā izslēgta no PVN maksātāju reģistra (*lietas 4.sējuma 103.–104.lapa*) sakarā ar nepatiesas informācijas sniegšanu PVN deklarācijās. 2018.gada 26.aprīlī uzsākts tās maksātnespējas process, kas izbeigts 2019.gada 4.aprīlī sakarā ar parādnieka mantas neesamību. SIA ,,Sallets" 2019.gada 11.aprīlī likvidēta. 2017.gada janvārī–jūnijā sabiedrībā deklarēti divi darba ņēmēji – amatpersona /pers. D/ un menedžeris /pers. A/ (*lietas 9.sējuma 14., 32.–37.lapa*). Atbilstoši PVN deklarācijām auditējamajā periodā SIA ,,Sallets" deklarētā aprēķinātā (no realizācijas) PVN vērtība 736 914,99 *euro* ir gandrīz identiska priekšnodoklī deklarētajai PVN vērtībai 736 902,74 *euro*, un budžetā maksājamais PVN aprēķināts vien 12,25 *euro*, kas liecina, ka deklarētajām preču piegādēm praktiski nav piemērots realizācijas uzcenojums.

SIA ,,Sallets" 2017.gada pārskatā (*sk. Uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācija par 2017.gadu lietas 8.sējuma 212.–215.lapā*) deklarētie dati ļauj apšaubīt tās saimnieciskās darbības komerciālo realitāti – pārskata gada finanšu rezultāts ir zaudējumi 163 046 *euro* un parādi piegādātājiem un darbuzņēmējiem ir 3 541 472 *euro*. Dienests no 2017.gada 23.janvāra līdz 27.decembrim SIA ,,Sallets" veica komplekso nodokļu auditu par 2015.gada janvāri–2016.gada jūliju, kura rezultātā tika pieņemts 2017.gada 27.decembra lēmums Nr.30.2-23.8/49356 (*lietas 4.sējuma 134.–228.lapa*), ar kuru samaksai budžetā noteikti nodokļu maksājumi. Auditā tostarp apstrīdēti preču piegāžu darījumi SIA ,,Simantik". Neilgi pēc nodokļu audita uzsākšanas komercsabiedrības darba ņēmējs /pers. A/ deklarēts kā SIA ,,Priorei" darba ņēmējs tajā pašā amatā, kādā SIA ,,Sallets" (*lietas 9.sējuma 32.–37.lapa*).

SIA ,,Priorei" 2017.gada 10.oktobrī izslēgta no PVN maksātāju reģistra (*lietas 7.sējuma 58.–60.lapa*) sakarā ar nepatiesas informācijas sniegšanu PVN deklarācijās, un 2017.gada 21.novembrī izbeigusi saimniecisko darbību. 2017.gada aprīlī–jūnijā sabiedrībā deklarēti divi darba ņēmēji – amatpersona /pers. D/ un menedžeris /pers. A/ (*lietas 9.sējuma 15.–21.lapa*). SIA ,,Priorei" 2017.gada finanšu rezultāts ir zaudējumi 1136 *euro*, bet parādi piegādātājiem un darbuzņēmējiem – 275 495 *euro* (*lietas 9.sējuma 28.–31.lapa*).

Tiesa atzina par pamatotu dienesta secinājumu, ka, apzinoties SIA ,,Sallets" uzsāktā nodokļu audita sekas, formāli tika dibināts jauns uzņēmums SIA ,,Priorei", lai ar tiem pašiem materiāltehniskiem un darbaspēka resursiem turpinātu formālu dokumentu noformēšanu saimnieciskās darbības simulēšanas nolūkos apzināti veidotas darījumu ķēdes ietvaros. Minētie apstākļi norāda uz mērķtiecīgi koordinētu rīcību uzņēmumu starpā, lai izvairītos no nodokļu nomaksas un gūtu fiskālu labumu.

[5.18] Ir jāņem vērā arī pierādījumi, kas attiecas uz tiešo darījumu partneru tālākiem darījumiem ar citiem sadarbības partneriem tiktāl, ciktāl tas saistīts ar sniegtajiem pakalpojumiem vai iegādātajām precēm. Šādā gadījumā tālākie darījumi ļauj izsecināt, vai tiešie darījumu partneri varēja vai nevarēja sniegt attiecīgos pakalpojumus vai piegādāt preces (*Senāta 2010.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-343/2010 8.punkts*).

Tādējādi jāvērtē gan pierādījumi, kas attiecas uz tiešajiem darījumiem, gan tālākajiem darījumiem ar citiem partneriem. Turklāt šie pierādījumi ir jāvērtē savstarpējā kopsakarā. Šādas informācijas pārbaude ir vērsta uz to, lai noskaidrotu, vai darījumu ķēdē iesaistītie tālākie darījumu partneri varēja piegādāt preci pieteicējas tiešajiem darījumu partneriem, lai tie secīgi šīs preces varētu piegādāt pašai pieteicējai.

Dienests ir konstatējis, ka SIA „Sallets" un SIA ,,Priorei" 2017.gadā deklarējušas iegādes darījumus no SIA ,,Harlov" (janvārī–februārī) (*lietas 8.sējuma 200.–203.lapa*), Polijas uzņēmuma *Neufert Sp.zo.o* filiāles Latvijā (martā) (*lietas 8.sējuma 204.–207.lapa*) un Lielbritānijas uzņēmuma *Feory Ltd* filiāles Latvijā (aprīlī–maijā) (*lietas 8.sējuma 208.–211.lapa*), savukārt SIA ,,Priorei" – no Lietuvas uzņēmuma *UAB Tikida* filiāles Latvijā (aprīlī–jūnijā) (*lietas 9.sējuma 22.–27.lapa*), par kuriem iegūta informācija, ka tie neveic reālu saimniecisko darbību un nav atzīstami par iespējamiem pārtikas preču piegādātajiem.

Par pieteicējas darījumu partneru deklarētajiem darījumu partneriem dienests ir ieguvis un vērtējis šādu informāciju: noliktavu neesamība darbībām ar pārtikas precēm, izslēgšana no PVN maksātāju reģistra, darbaspēka resursu neesamība vai to nepietiekamība deklarētās darbības nodrošināšanai, amatpersonu vispārīgie un pretrunīgu informāciju saturošie

paskaidrojumi, kuros nav sniegta objektīvi pārbaudāma informācija par deklarēto darījumu faktiskajiem apstākļiem, personiska saistība (piemēram, SIA ,,Harlov" un SIA ,,Priorei" amatpersonas saista radniecība), preču izcelsmes neizsekojamība un faktisko preču piegādātāju neidentificējamība pēc tālāko darījumu ķēdē iesaistīto uzņēmumu un to pārstāvju sniegtajiem paskaidrojumiem.

Tiesa atzina, ka minētā informācija ir pietiekama, lai secinātu, ka pieteicējas darījumu partneru deklarēto darījumu partneru darbība neatbilst komerciālajai realitātei, to rekvizīti izmantoti mākslīgas darījumu ķēdes izveidošanai, lai radītu šķietamību par darījumu faktisku esamību. Minētie uzņēmumi nav identificējami kā strīdus pārtikas preču daļas piegādātāji, un līdz ar to dienesta secinājums, ka daļai pārtikas preču nav identificējama izcelsme, ir pamatots un pareizs.

[5.19] Strīdus darījumu ekonomiskā būtība norāda uz to mākslīgo raksturu, jo atsevišķos gadījumos SIA ,,Sallets" preču realizācijas cena bijusi zemāka par to iegādes cenu. Piemēram, saskaņā ar 2017.gada 15.februāra pavadzīmi /Pavadzīme 7/ (*lietas 5.sējuma 32.lapa*) prece (rīsi) pārdota SIA ,,Simantik" par 0,471 *euro*/kg, savukārt SIA ,,Sallets" to iegādājusies no Lietuvas uzņēmuma *UAB Galinta ir partneriai* saskaņā ar 2017.gada 14.februāra *invoice* Nr.EID26392 (*lietas 5.sējuma 216.lapa un 9.sējuma 197.lapa*) par 0,50 *euro*/kg.

SIA ,,Simantik" veikusi līdzīgu preču iegādi no citiem Latvijas uzņēmumiem par zemāku cenu nekā no SIA „Priorei". Piemēram, 2017.gada aprīlī un maijā saskaņā ar 7.aprīļa, 11. un 17.maija pavadzīmēm Nr.LG 703616, Nr.LG 705027 un Nr.LG 705275 (*lietas 12.sējuma 43., 10. un 11.lapa*) SIA ,,Simantik" iegādājusies no SIA ,,Latgard" ES izcelsmes cukuru par 0,62–0,64 *euro*/kg, savukārt no SIA ,,Priorei" 2017.gada maijā saskaņā ar 11., 12. un 16.maija pavadzīmēm /Pavadzīme 8/, /Pavadzīme 9/ un /Pavadzīme 10/ (*lietas 7.sējuma 92., 93., 95., 172., 173. un 175.lapa*) uzrādīta Lietuvas izcelsmes cukura iegāde par 0,86 *euro*/kg.

SIA ,,Simantik" jau pirms darījumu ar SIA ,,Sallets" noformēšanas bijusi informēta par tās piegādātāju – Uzbekistānas uzņēmumu *SP OOO PASTDARGOM SAXOVATI* un par SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" piegādātāju – Vācijas uzņēmumu *Eggerstorfer GmbH*, līdz ar to varēja preces iegādāties nepastarpināti. Turklāt, kā konstatējis dienests, vairumā gadījumu piegādes veiktas uzreiz uz SIA ,,Simantik" noliktavu vai tās klienta adresi.

Līdz ar to tiesa atzina, ka nav konstatējams saprātīgs izskaidrojums SIA ,,Simantik" iegādāties preces no tai zināmiem tiešajiem piegādātājiem, kuru rīcībā bija attiecīgās preces, ar starpnieka palīdzību. To tiesas sēdē nespēja izskaidrot arī /pers. B/. SIA ,,Simantik" kā pieredzējušai vairumtirgotājai, kas pārzina attiecīgo preču tirgu un parastā komercpraksē iegādājas preces no SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei", ir jāspēj ticami izskaidrot, kādā veidā SIA ,,Simantik" nonāca līdz darījumu noslēgšanai ar SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei".

[5.20] Lai konstatētu, vai pieteicējs zināja vai tam bija jāzina par nodokļu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, liela nozīme ir darījuma rakstura un tā faktiskās norises vērtējumam (*Senāta 2018.gada 13.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-53/2018 8.punkts*).

Tiesa atzina, ka SIA ,,Simantik" zināja, ka iesaistās nodokļu krāpšanā, jo apzināti iesaistījās dokumentu noformēšanā par nenotikušiem darījumiem ar fiktīviem Latvijā reģistrētiem darījumu partneriem, lai mākslīgi radītu priekšnodokli, tādējādi samazinot budžetā maksājamo PVN. Kā minēts iepriekš, SIA ,,Simantik" ir pieredzējusi vairumtirgotāja, kas parastā komercpraksē iegādājas preces no SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" piegādātājiem vai no citiem uzņēmumiem par zemāku cenu. Priekšnodokļa atskaitīšana nebūtu iespējama, deklarējot darījumus ar trešajās valstīs vai Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētiem uzņēmumiem. Tātad lietā ir konstatējama SIA ,,Simantik" ieinteresētība noformēt dokumentus par darījumiem ar SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei".

Turklāt lietā konstatēts, ka SIA ,,Simantik" zināja SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" piegādātājus, kas norāda uz SIA ,,Simantik" apzinātu iesaistīšanos nodokļu krāpšanā. Arī SIA ,,Simantik" vispārīgie paskaidrojumi un nespēja pamatot darījumu partneru izvēli norāda uz pieteicējas apzinātu iesaisti krāpnieciskajos darījumos.

Tiesa atzina, ka par SIA ,,Simantik" ļaunprātību liecina arī virkne trūkumu, nepilnību un neatbilstību darījumu dokumentos, ko SIA ,,Simantik" kā pieredzējusi tirgus dalībniece normālas komercprakses ietvaros nevarēja nepamanīt.

Līdz ar to tiesa atzina, ka SIA ,,Simantik" zināja, ka piedalās nodokļu krāpšanā.

[5.21] SIA ,,Simantik" iebildumi, ka pārsūdzētajā lēmumā nav sniegta informācija par katras no SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" iegādātās preces iegādes apstākļiem, tādējādi faktiski liedzot iespēju SIA ,,Simantik" saprast, kāpēc tiek apstrīdēts katrs konkrētais preču iegādes darījums un kādi pārkāpumi konstatēti tā noformēšanā, ir nepamatoti.

Tiesa atzina, ka dienests, pietiekami izzinot strīdus darījumu struktūru un noskaidrojot pieteicējas iesaistes pakāpi strīdus darījumu nodibināšanā un izpildē (*sal., Senāta 2019.gada 8.marta sprieduma lietā Nr.SKA-218/2019 8.punkts*) pareizi secināja, ka SIA ,,Simantik" apzinātas rīcības rezultātā ir noformēti faktiski neesoši darījumi, lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli.

Tiesa atzina, ka SIA ,,Simantik" nav pamatojusi, kāda tieši informācija par pārtikas preču vairumtirdzniecības nozares īpatnībām un kādēļ ir nepieciešama šajā lietā; kā tā varētu mainīt lietas risinājumu; kādēļ šajā lietā ir nepieciešams salīdzināt tās veikto saimniecisko darbību ar citu nozares uzņēmumu darbību. Šādi formāli un vispārīgi iebildumi nepelna ievērību. Tiesa atzina lietā esošo pierādījumu kopumu par pietiekamu strīdus darījumu faktiskās esības apšaubīšanai.

[5.22] Dienests SIA ,,Simantik" darījumu partnerus vērtēja kopsakarā ar citiem iegūtiem pierādījumiem, kas tiesas vērtējumā liecina par SIA ,,Simantik" iesaisti faktiski nenotikušos darījumos. Nodokļu jomu reglamentējošo tiesību normu pārkāpumi ir konstatēti pašas SIA ,,Simantik" rīcībā, par faktiski nenotikušiem atzīstot tās darījumus ar tās tiešajiem darījumu partneriem un pamatoti secinot, ka preces no SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" tā nav saņēmusi.

Savukārt netiešie pierādījumi, kuri izmantoti strīdus darījumu apšaubīšanai, arī norāda uz pašas SIA ,,Simantik" prettiesisko rīcību nodokļu jomā.

Dienests ir analizējis ne tikai SIA ,,Simantik" darījumu partnerus, bet arī pašus darījumus, tostarp, darījumu ekonomisko būtību un atbilstību normālas komercprakses principiem.

[5.23] SIA ,,Simantik" argumentē, ka, iegādājoties preces no Latvijas piegādātājiem, nav aizskārusi valsts budžeta fiskālās intereses, jo tā kopā ar preces cenu ir samaksājusi arī PVN. Priekšnodokļa atskaitīšana nav atzīstama par fiskālu priekšrocību.

Tiesa norādīja, ka nepamatota priekšnodokļa atskaitīšanas gadījumā nodokļu maksātājs iegūst brīvus finanšu līdzekļus, kurus citādi neiegūtu, un šāds ieguvums norāda uz nepamatoti gūtu fiskālu priekšrocību.

Nodokļu maksātājs, iekļaujot ar PVN apliekamos pakalpojumu saņemšanas darījumus savā nodokļa deklarācijā, iegūst priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, un, ja deklarācijā tiktu iekļauti darījumi, kuri pēc būtības nav notikuši vai kuros faktiskais pakalpojumu sniedzējs nav identificējams, minētās tiesības tiktu izmantotas nepamatoti, nodokļa maksātājam gūstot fiskālas priekšrocības (*Senāta 2020.gada 30.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-58/2020 5.punkts*). Savukārt nepamatoti iegūstot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, valsts budžetam tiek nodarīts zaudējums.

PVN mehānismam ir raksturīgi, ka fiktīvs darījums nevar radīt tiesības uz jebkādu šā nodokļa atskaitīšanu. Proti, nodokļa maksātājs var atskaitīt PVN par precēm un pakalpojumiem, ko tas izmanto saviem ar nodokli apliekamiem darījumiem. Citiem vārdiem, tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts par iepriekš iegādātām precēm vai pakalpojumiem, nozīmē, ka to iegādes izdevumi veido daļu no tādu darījumu cenas, kas ar nodokli tiek aplikti vēlāk. Kad preces vai pakalpojuma iegādes darījums ir fiktīvs, tam nevar būt nekādas saiknes ar nodokļu maksātāja darījumiem, kas ar nodokli tiek aplikti vēlāk. Līdz ar to, ja preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana faktiski nav notikusi, nevar rasties nekādas tiesības uz nodokļa atskaitīšanu. Vienlaikus nodokļa rēķina izsniedzējam ir jāmaksā rēķinā norādītais PVN pat tad, ja faktiska ar nodokli apliekama darījuma nemaz nav, lai novērstu nodokļu ieņēmumu zaudējuma risku, ko var izraisīt tiesības uz PVN atskaitīšanu. Proti, nodokļu ieņēmumu zaudējuma risks principā nav pilnībā novērsts, kamēr tāda rēķina saņēmējs, kurā PVN ir norādīts nepamatoti, joprojām var to izmantot, lai minēto nodokli atskaitītu (*Eiropas Savienības Tiesas 2019.gada 8.maija sprieduma lietā EN.SA, C-712/17, 22.–26. un 31.–32.punkts*).

Līdz ar to par faktiski nenotikušu darījumu nevar atskaitīt priekšnodokli, vienlaikus faktiski nenoticis darījums neatbrīvo nodokļa maksātāju no PVN samaksas budžetā.

[5.24] SIA „Simantik" uzskata, ka nodokļu audits veikts, būtiski pārkāpjot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta trešajā daļā un 3.[1]daļā noteikto procesuālo termiņu. Šāds uzskats pamatots ar argumentu, ka nevienā dienesta lēmumā nav atrodams pamatojums audita veikšanas termiņa pagarinājumam līdz 60 dienām jau brīdī, kad pieprasīta informācija ārvalstu nodokļu administrācijām.

Tiesa no lietas materiāliem konstatēja, ka ar dienesta ģenerāldirektora 2017.gada 9.novembra lēmumu Nr.30.2-23.26/43517 (*lietas 3.sējuma 153.lapa*) SIA ,,Simantik" informēta par informācijas pieprasīšanu no Lietuvas un Vācijas nodokļu administrācijām. Ar minēto lēmumu nodokļu audita veikšanas un lēmuma par nodokļu audita rezultātiem pieņemšanas termiņš pagarināts līdz 60 dienām un nolemts neieskaitīt nodokļu audita termiņā laiku no 2017.gada 8.novembra līdz pieprasītās informācijas saņemšanai.

Nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizības kontrole ir valsts pārvaldes darbība, kuras ietvaros dienests ir kompetents noteikt, kas tieši tiks pārbaudīts un kāda informācija ir nepieciešama šādas pārbaudes veikšanai. Tiesas vērtējums par pārbaudes darbību lietderību, ja vien nepastāv acīmredzami neatbilstošas un ar pārbaudes objektu nesavienojamas darbības, būtu nepamatota iejaukšanās valsts pārvaldes kompetencē (*Senāta 2019.gada 23.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-32/2019 9.punkts*).

Likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 3.[1]daļa paredz amatpersonai pienākumu izšķirties, par cik ilgu laika periodu audita termiņu pagarināt, par ko liecina tiesību normas pirmajā teikumā norādītais, ka amatpersona ir tiesīga pagarināt audita lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 60 dienām (informācijas no ārvalstīm pieprasījuma gadījumā). Šādu izšķiršanos nevar izdarīt, formāli balstoties tikai uz apstākli, ka informācija ir pieprasīta. Turklāt informācijas pieprasīšana un saņemšana kā formāls pamats kalpo citam minētajā tiesību normā paredzētajam instrumentam, proti, noteiktu laikposmu neieskaitīšanai audita termiņā, kas tādējādi vēlreiz iezīmē atšķirības lēmuma par audita termiņa pagarināšanu un lēmuma par noteiktu laikposmu izslēgšanu no audita termiņa tiesiskajā dabā (*Senāta 2019.gada 29.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-29/2019 11.punkts*).

No lietas materiāliem tiesa konstatēja, ka dienests ir ieguvis un vispusīgi analizējis liela apjoma pierādījumu kopumu attiecībā uz darījumu ķēdē iesaistītajiem uzņēmumiem. Dienesta pieprasītā informācija ārvalstu nodokļu administrācijām attiecas uz auditējamo periodu un strīdus darījumiem. Lēmums par informācijas pieprasīšanu un apsvērumi par tās nepieciešamību nevar būt atkarīgs no nākotnē sagaidāmā lēmuma satura tā vienkāršā iemesla dēļ, ka pieprasītās informācijas saturs nav zināms (*sal., Senāta 2019.gada 23.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-32/2019 9.punkts)*.

Arī tas, cik detalizēti dienests lēmumos ir atspoguļojis iegūto informāciju, nenorāda uz šīs informācijas nepieciešamību. Iegūtā informācija var būt gan izmantojama, gan arī neizmantojama lietā, turklāt iegūtās informācijas saturs var noteikt iestādes tālāko rīcību administratīvajā procesā. Tas, ka iestāde ir vākusi informāciju, nenozīmē, ka tā visa ir jāatreferē lēmumā. Vienlaikus pārsūdzētajā lēmumā ir atspoguļota un analizēta informācija no ārvalstu nodokļu administrācijām.

Tā kā dienests pieprasīja Vācijas nodokļu administrācijai informāciju par SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" darījumiem ar Vācijas uzņēmumu *Eggerstorfer GmbH* un Lietuvas nodokļu administrācijai par SIA ,,Simantik" darījumiem ar *UAB Alvas ir Ko* un *UAB Arimex Ltd*, tiesa atzina, ka informācijas pieprasīšana no ārvalstu nodokļu administrācijām bija objektīvi pamatota un nepieciešama. Savukārt, pagarinot audita lēmuma pieņemšanas termiņu par 60 dienām, nav pieļauts būtisks

procesuāls pārkāpums, jo termiņa pagarināšana nav ietekmējusi lietas iznākumu, proti, nav pamata uzskatīt, ka, lietā esošos pierādījumus izvērtējot par 60 dienām īsākā termiņā, dienests būtu nonācis pie atšķirīgiem secinājumiem.

[5.25] Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka SIA ,,Simantik" deklarētie pārtikas preču iegādes darījumi ar SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" faktiski nav notikuši, un SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei" formāli iesaistītas preču piegāžu dokumentu no trešajām valstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm SIA ,,Simantik" noformēšanā, lai SIA ,,Simantik" nepamatoti gūtu fiskālas priekšrocības atskaitāmā nodokļa veidā. SIA ,,Simantik" iesaiste nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā ir apzināta.

[5.26] Soda naudas un nokavējuma naudas aprēķins pamatots ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 146.panta pirmo daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmo daļu, 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo, otro un piekto daļu (par 2017.gada jūnijā izdarīto nodokļu pārkāpumu piemērota 32.panta septītā daļa) un 32.^{4}panta pirmo un otro daļu.

Iebildumus par soda un nokavējuma naudas aprēķina pareizību SIA ,,Simantik" nav izteikusi. Tiesa nekonstatēja dienesta pārkāpumus, piemērojot iepriekš minētās tiesību normas soda un nokavējuma naudas aprēķināšanā. Tiesa atzina, ka ar pārsūdzēto lēmumu SIA ,,Simantik" piemērotā soda nauda ir pamatota un samērīga ar SIA ,,Simantik" apzināti izdarīto nodokļu pārkāpumu. Tās apmērs ir atbilstošs SIA ,,Simantik" izdarītā pārkāpuma raksturam un smagumam.

[5.27] Par SIA ,,Simantik Trade" pieaicināšanu iestādes procesā trešās personas statusā tiesa norādīja, trešās personas loma administratīvajā procesā ir nostiprināta Administratīvā procesa likuma 28.pantā. Atbilstoši minētā panta 28.panta pirmajai daļai par trešo personu administratīvajā procesā var būt privātpersona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses attiecīgais administratīvais akts var ierobežot vai kuru var skart tiesas spriedums lietā.

Trešās personas pieaicināšanas mērķis ir nodrošināt: 1) pamattiesību aizsardzību gadījumā, ja tiek skartas šīs personas objektīvi pastāvošās materiālās pamattiesības; 2) procesuālo ekonomiju un koncentrāciju viena administratīvā procesa ietvaros; 3) personai tiesības tapt uzklausītai un jau administratīvā procesa laikā iestādē nodrošināt tai efektīvu un preventīvu (pamat-) tiesību aizsardzību, bet nevis tikai tiesas procesā represīvu tiesību aizsardzību; 4) iestādes administratīvā akta vai tiesas sprieduma saistošā spēka attiecināšanu uz šo personu (*Senāta 2010.gada 25.maija lēmuma lietā Nr.SKA-529/2010 5.punkts, 2010.gada 29.novembra lēmuma lietā Nr.SKA-1020/2010 8.punkts*).

SIA ,,Simantik Trade" trešās personas statusā pieaicināta, jo dienests secināja, ka ir notikusi SIA „Simantik" pāreja uz SIA ,,Simantik Trade".

Senāta Departamentu priekšsēdētāju sēdes 2020.gada 12.marta lēmumā atzīts, ka uzņēmuma pārejas fakta konstatēšana gadījumā, kad bezstrīdus kārtībā tiek piedzīts nodokļa parāds, ir nepieciešama, lai noskaidrotu, vai dienests ir pareizi noteicis sava lēmuma adresātu. Savukārt jautājums par to, vai dienests ir pareizi noteicis lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu adresātu, izvērtējams administratīvajā tiesā sūdzības kārtībā. Līdz ar to jautājums par uzņēmuma pārejas konstatēšanu ir pakārtots nodokļa parāda piedziņai, kuru dienests īsteno bezstrīdus kārtībā administratīvā procesa ietvaros. Uzņēmuma pārejas jautājuma patstāvīga risināšana civilprocesuālā kārtībā apdraudētu nodokļa parāda piedziņas efektivitāti un sniegtu iespēju nodokļa parādniekam izvairīties no atbildības par nodokļu saistībām, izmantojot formālu juridiskās identitātes maiņu (*3.punkts*).

Ja tiesvedība strīdā par dienesta aprēķināto nodokļa parādu nav noslēgusies, komersants, kurš ar dienesta lēmumu atzīts par nodokļa parādnieka uzņēmuma ieguvēju, var lūgt tiesu aizstāt sākotnējo uzņēmuma īpašnieku, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 33.pantu, un turpināt strīdu ar dienestu par nodokļa parāda aprēķina tiesiskumu un pamatotību, kā arī lūgt apturēt administratīvā akta darbību (*4.punkts*).

Tādējādi dienests ir tiesīgs konstatēt uzņēmuma pārejas faktu administratīvā procesa ietvaros. SIA ,,Simantik Trade" uzskats, ka to ir tiesīga konstatēt tikai tiesa, ir nepamatots.

Tā kā uzņēmuma pārejas gadījumā nodokļu parādnieka uzņēmuma ieguvējs būs atbildīgs par dienesta aprēķinātā nodokļa parāda samaksu, audita laikā, konstatējot uzņēmuma pārejas faktu, ir pamatoti uzņēmuma ieguvēju pieaicināt trešās personas statusā, jo nav šaubu, ka pārsūdzētais lēmums var ierobežot tā tiesības.

Lai noskaidrotu, vai SIA ,,Simantik Trade" pamatoti pieaicināta trešās personas statusā šajā lietā, tiesa izvērtēja, vai ir notikusi SIA „Simantik" uzņēmuma pāreja uz SIA ,,Simantik Trade".

Lai konstatētu vienas komercsabiedrības pāreju citā komercsabiedrībā, primāri ir jākonstatē apstākļu kopums, kas par minēto pāreju liecina. Kā atzinis Senāts, par pāreju var liecināt šādu apstākļu kopums: darbinieku pāriešana darbā pie ieguvēja, pamatlīdzekļu un krājumu nodošana, saglabāta uzņēmuma atrašanās vieta un juridiskā adrese, saistību pret banku pārņemšana, atsavinātājas sabiedrības valdes locekļa pāriešana pie ieguvēja.

Analizējot, vai ir notikusi uzņēmuma vai tā patstāvīgās daļas pāreja atbilstoši Komerclikumam, ir būtiski noskaidrot, vai pārejas rezultātā jaunajam ieguvējam ir nodots tāds uzņēmumā ietilpstošo elementu kopums, kas nepieciešams konkrētās saimnieciskās darbības turpināšanai. Par uzņēmuma pāreju var liecināt ļoti dažādi apstākļi un, balstoties uz to kopumu, ir nepieciešams izvērtēt veiktos darījumus un to norises apstākļus pēc būtības nevis formas. Tā kā Komerclikums nepieļauj situāciju, kad, sadalot uzņēmuma mantu, visi aktīvi tiek nodoti vienam subjektam, bet pasīvi – otram, nav piešķirama izšķiroša nozīme tam, vai starp pusēm pastāv formāla vienošanās par saistību pāreju (*Senāta 2019.gada 21.maija sprieduma lietā Nr.SKA-631/2019 8.punkts*).

Tādējādi situācijā, kad darījuma rezultātā tiek ievērojami samazināta komersanta manta un faktiski izbeigta tā saimnieciskā darbība, bet jaundibinātais komersants pārņemto uzņēmumu var izmantot līdzšinējā veidā un profilā bez būtiskām izmaiņām, ir pamats konstatēt uzņēmuma pārejas faktu Komerclikuma 20.panta izpratnē un attiecīgi – jaunā uzņēmuma ieguvēja atbildību par saistībām.

[5.28] Pārbaudot, vai ir iestājies tāds apstākļu kopums, kas liecina par SIA „Simantik" pāreju uz SIA ,,Simantik

Trade", tiesa norādīja turpmāk minēto.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 153.panta trešajai daļai fakts, kurš nodibināts ar spēkā stājušos spriedumu tā motīvu daļā, nav no jauna jāpierāda, izskatot administratīvo lietu, kurā piedalās tie paši procesa dalībnieki.

Izskatot administratīvo lietu Nr.A420147018 SIA ,,Simantik Trade" pieteikumā par pienākuma uzlikšanu dienestam izdot labvēlīgu administratīvo aktu par pārmaksātā PVN par 2017.gada otro ceturksni 22 297,98 *euro* atmaksu, Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 20.aprīļa sprieduma, kurš stājies spēkā 2020.gada 21.maijā, motīvu daļā konstatēts, ka SIA ,,Simantik Trade" komercreģistrā reģistrēta 2016.gada 20.maijā, tās reģistrētais darbības veids sakrīt ar SIA ,,Simantik" reģistrēto darbības veidu – pārtikas produktu, dzērienu un tabakas nespecializēta vairumtirdzniecība. Tās dalībnieki ir gandrīz tie paši, kas SIA ,,Simantik": /pers. B/, /pers. G/ un /pers. I/. Gan SIA ,,Simantik", gan SIA ,,Simantik Trade" amatpersona no dibināšanas brīža līdz 2017.gada 22.augustam bijis /pers. B/. Aktīvu saimniecisko darbību SIA ,,Simantik Trade" uzsākusi nevis uzreiz pēc dibināšanas, bet tikai 2017.gadā. SIA ,,Simantik Trade" ir līdzīgs nosaukums ar SIA ,,Simantik" – ar kopīgu pamatvārdu, un tas atšķiras tikai ar vienu papildu vārdu nosaukuma beigās. Minētais nodrošina SIA ,,Simantik" identitātes izmantošanu. SIA ,,Simantik Trade" saimnieciskās darbības veikšanai izmanto SIA ,,Simantik" saimnieciskās darbības veikšanas telpas Mazlēpju ielā 15, Rīgā. Par telpu iznomāšanu SIA ,,Simantik Trade" ar SIA ,,Simantik" 2017.gada 3.jūnijā noslēgusi nomas līgumu, no kura izriet, ka noteikta tikai formāla nomas maksa – vienreizēja nomas maksa, kas pielīdzināma komunālo maksājumu apmēram. Tāpat SIA ,,Simantik Trade" reģistrējusi struktūrvienību arī SIA ,,Simantik" juridiskajā adresē Ģerāniju ielā 11, Rīgā. Abos uzņēmumos kā darba ņēmējs deklarēts to amatpersona /pers. B/. 2017.gada jūnijā pie SIA ,,Simantik Trade" darbu uzsākusi /pers. C/, kas tajā laikā bija arī SIA ,,Simantik" darbiniece. 2017.gada jūlijā pie SIA ,,Simantik Trade" darbu uzsākuši vēl septiņi darba ņēmēji, no kuriem četri pārnākuši strādāt no SIA ,,Simantik", bet pārējie trīs – /pers. E/, /pers. H/ un /pers. J/ – turpinājuši vienlaikus strādāt abos uzņēmumos. 2017.gada augustā darba attiecības SIA ,,Simantik" pārtraucis un pie SIA ,,Simantik Trade" pārnācis strādāt darba ņēmējs /pers. I/. Ar nelieliem izņēmumiem darba ņēmēji abos uzņēmumos strādājuši tādos pašos amatos. SIA ,,Simantik Trade" no SIA ,,Simantik" iegādātās preces 2017.gada 2.ceturksnī realizējusi SIA ,,Pellija A", kurai pirms tam preces piegādāja pati SIA ,,Simantik". 2017.gada 1.aprīlī SIA ,,Simantik Trade" ar SIA ,,Simantik" noslēgusi līgumu Nr.A 27/17 par preču pirkšanu. 2017.gada 15.aprīlī SIA ,,Simantik Trade" noslēgusi līgumu ar SIA ,,Pellija A" par preču pārdošanu. Attiecīgi pēc tam 2017.gada 2.ceturksnī veikti pirkšanas un pārdošanas darījumi (*lietas 4.sējuma 2.–8.lapa*).

Administratīvajā lietā Nr.A420147018 tiesa atzina, ka SIA ,,Simantik Trade" 2017.gada 2.ceturksnī veica SIA ,,Simantik" daļas pārņemšanu ar visu tās identitāti kā saimniecisku vienību SIA ,,Simantik" saimnieciskās darbības attiecīgajā daļā turpināšanai, jo tika pārņemti aktīvi (preces), pasīvi (telpu noma) un nemateriālās vērtības (kvalificēts darbaspēks). Apstākļu kopums ļauj secināt, ka SIA ,,Simantik Trade" no SIA ,,Simantik" bija ieguvusi elementu kopumu, kas nepieciešams, lai patstāvīgi veiktu saimniecisko darbību pārņemtajā daļā.

Atbilstoši Komerclikuma 20.panta pirmajai daļai, ja uzņēmums vai tā patstāvīga daļa pāriet citas personas īpašumā vai lietošanā, uzņēmuma ieguvējs atbild par visām uzņēmuma vai tā patstāvīgās daļas saistībām. Tomēr par tām saistībām, kuras radušās pirms uzņēmuma vai tā patstāvīgās daļas pārejas citas personas īpašumā vai lietošanā un kuru izpildes termiņš vai nosacījums iestājies piecu gadu laikā pēc uzņēmuma pārejas, uzņēmuma nodevējs un uzņēmuma ieguvējs atbild solidāri.

Attiecīgi SIA ,,Simantik Trade" pamatoti ir atzīta par uzņēmuma ieguvēju, un, ievērojot to, ka lēmums par SIA ,,Simantik" nodokļu audita rezultātiem un no tā izrietošie noteikto maksājumu nomaksas budžetā prasījumi ietekmēs SIA ,,Simantik Trade" tiesisko stāvokli (atbildības par nodokļu nomaksas saistību izpildi pāriešana), tā pamatoti pieaicināta lietā trešās personas statusā.

Tiesa atzina, ka nav pamatoti SIA ,,Simantik Trade" iebildumi, ka tai nav bijusi iespēja paust viedokli lietā. SIA ,,Simantik Trade" viedoklis ir izklāstīts tās apstrīdēšanas iesniegumā un detalizēti izvērtēts pārsūdzētajā lēmumā.

[6] SIA ,,Simantik Trade" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 26.novembra spriedumu motivēja šādi.

[6.1] Tiesa sprieduma lemjošajā daļā nav atbildējusi uz pieteikto lūgumu daļā, ar kuru SIA „Simantik Trade" lūgusi atcelt tai noteikto trešās personas statusu konkrētajā lietā.

[6.2] No dienesta lēmumiem nav izsecināms pamatojums, kāpēc tas ir pieņēmis lēmumu audita lēmuma pieņemšanas termiņu pagarināt un/vai noteikto laikposmu neieskaitīt audita termiņā. Nav redzams pietiekams, detalizēts pamatojums šo lēmumu pieņemšanai.

[6.3] Dienests ar pārsūdzēto lēmumu it kā atzinis, ka preces faktiski pastāv un SIA „Simantik" tās ir saņēmusi, proti, ir izmantojusi tās savā saimnieciskajā darbībā – piegādēs klientiem, tomēr vienlaicīgi norādījis, ka, tā kā dienesta ieskatā SIA „Simantik" deklarētie piegādātāji nav bijuši patiesie preču piegādātāji, tad SIA „Simantik" nav priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību par tiem.

Atbilstoši judikatūrai pārsūdzētajā lēmumā ietvertais priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību liegums ir iespējams tikai tajā gadījumā, ja tiek pierādīts, ka preču pircējs ir zinājis vai tam vajadzēja zināt par to, ka deklarētie preču piegādātāji faktiski nav veikuši preču piegādi. Pieteicējas ieskatā no lietā esošajiem faktiskajiem apstākļiem un spriedumā atspoguļotās informācijas nevar nonākt pie secinājuma, ka SIA „Simantik" zināja vai tai vajadzēja zināt par to, ka SIA „Sallets" un SIA „Priorei" nav patiesās preču piegādātājas. Piegādātāju amatpersonas ir apliecinājušas sadarbību ar SIA „Simantik", preču transportētāji ir apliecinājuši preču pārvadāšanu šo piegādātāju uzdevumā, dienests ir izsekojis un konstatējis preču tālāko izcelsmi daļā, preču piegāžu un tālākie piegādātāji tieši SIA „Sallets" un SIA „Priorei" ir atzinuši kā savus preču pircējus.

Secīgi tikai SIA „Sallets" un SIA „Priorei" varēja piegādāt šīs preces SIA „Simantik".

Spriedumā nav vērtēts katrs no SIA „Simantik" preču iegādes darījumiem, tā vietā izvēloties apstrīdēt preču iegādi no konkrētajiem piegādātājiem kopumā.

[6.4] Lietā nav nopratināti kā liecinieki SIA „Sallets" un SIA „Priorei" amatpersonas, darbinieks /pers. A/, kā arī transporta pakalpojumu sniedzēju uzņēmumu – SIA „Stuva", SIA „Laktrans", SIA „ORAS", SIA „Belle Transport", SIA „Nova Trans" – amatpersonas.

[6.5] Dienests, novērtējot SIA „Simantik" darījumus ar citiem uzņēmumiem, nav saskatījis trūkumus, neskatoties uz darījumu līdzību.

[6.6] Administratīvās rajona tiesas spriedumā konstatēto pierādījumu kopums nav pietiekams nelabvēlīgu seku radīšanai tieši SIA „Simantik" un secīgi arī SIA „Simantik Trade" PVN jomā.

[6.7] Nav apliecinājuma, ka SIA „Sallets" un SIA „Priorei" nebija iesaistītas preču piegādē. Nav arī apliecinājuma, ka no šīm strīdus preču piegādēm jebkādā veidā būtu aizskartas valsts budžeta fiskālās intereses nesamaksāta PVN veidā (lietā nav norādīts, ka SIA „Sallets" vai SIA „Priorei" nebūtu deklarējušas preču piegādes SIA „Simantik" un nebūtu aprēķinājušas PVN no tām). Nav apliecinājuma, ka SIA „Simantik" varēja objektīvi iegūt un pārbaudīt informāciju par SIA „Sallets" un SIA „Priorei" tālākajiem piegādātājiem un ka SIA „Simantik" no normatīvajiem aktiem izrietēja šāds pienākums.

[6.8] SIA „Simantik Trade" nav slēgusi tos darījumus, kurus dienests apstrīdējis, noteicis papildus nodokļu maksājumus un arī sodījis par tādu veikšanu. SIA „Simantik Trade" nav varējusi ietekmēt ne šādu darījumu slēgšanu, ne pierādījumu nodrošināšanu par tiem, lai pierādītu, ka tie slēgti, ievērojot normatīvo aktu regulējumu, un veikt citas līdzīgas darbības, kas varētu attiecīgi grozīt dienesta audita rezultātus attiecībā uz izdarītajiem secinājumiem un veiktajiem aprēķiniem.

No Senāta departamentu priekšsēdētāju sēdes 2020.gada 12.marta lēmuma nepārprotami izriet, ka uzņēmuma pārejas konstatēšana un nodokļu parāda ir saistāma un nosakāma gadījumos, kad dienests veic nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu. Tomēr, novērtējot šādas piedziņas pieļaujamību, ir jāvērtē tas, kad radies šis nodokļu parāds, proti, vai tas ir attiecināms uz pieteicēju kā saistību pārņēmēju, un vai attiecībā uz tiem nodokļu parādiem, kurus dienests noteicis piespiedu kārtā, nodokļu auditu rezultātā, ir nodrošinātas SIA „Simantik Trade" Latvijas Republikas Satversmē un Administratīvā procesa likumā ietvertās tiesības uz apstrīdēšanu un savu tiesību aizsardzību tiesā.

Ievērojot minēto, SIA „Simantik Trade" bija lūgusi tiesu novērtēt, vai pieļaujama situācija, ka no tās piedzenami nodokļu parādi, kurus aprēķinājis dienests nodokļu audita rezultātā, ja tā nav piedalījusies šo darījumu slēgšanā un kur nodokļu uzrēķins noteikts ar pārsūdzēto lēmumu, proti, brīdī, kad pēc dienesta ieskatiem uzņēmuma pāreja starp SIA „Simantik" un SIA „Simantik Trade" bija jau notikusi.

[6.9] Senāta departamentu priekšsēdētāju sēdes 2020.gada 12.marta lēmumā atzīts, ka gadījumos, kad pastāv nodokļu parādi, uzņēmuma pārejas jautājums tiek izskatīts Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā, vienlaicīgi uzsverot, ka jāpastāv nodokļu parādam. Ja seko dienesta un Administratīvās rajona tiesas spriedumā paustajai loģikai, tad uzņēmuma pāreja notikusi 2017.gada 2.ceturksnī, bet nodokļu parāds SIA „Simantik" radies 2020.gada 10.augustā – 30 dienas pēc pārsūdzētā lēmuma izdošanas. 2017.gada 2.ceturksnī šādas nodokļu saistības nav pastāvējušas, un SIA „Simantik Trade" par tādu iestāšanos nav varējusi objektīvi zināt.

[6.10] Tiesa nav pārbaudījusi uzņēmuma pārejas esamību un pierādījumus saistībā ar to, tā vietā atsaucoties tikai uz citā administratīvā lietā Nr.A420147018 noskaidrotiem apstākļiem.

[6.11] Nav konstatējams, ka būtu notikusi uzņēmuma pāreja, un caur to attiecīgi pamatoti nav iespējams noteikt, ka SIA „Simantik Trade" būtu nosakāmi no pārsūdzētā lēmuma izrietoši pienākumi.

[6.12] Tiesa radījusi nevienlīdzīgu situāciju lietas dalībniekiem, proti, SIA „Simantik Trade" uzlikusi pienākumu pierādīt savu deklarēto datu patiesumu, savukārt dienestu atsvabinājusi no jebkāda pierādīšanas pienākuma un atļāvusi pārkāpt procesuālo regulējumu lēmumu pieņemšanā.

[7] Dienests paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norādīja, ka tā nav pamatots.

[8] Apgabaltiesa lietā nopratināja lieciniekus /pers. D/, /pers. D/ un /pers. A/.

[9] Pēc liecinieku nopratināšanas dienests papildu paskaidrojumā norādīja, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti ir konstatēts, ka strīdus darījumi faktiski nav notikuši.

Motīvu daļa

[10] SIA „Simantik Trade" izteikusi lūgumu izskatīt lietu apelācijas instances tiesā mutvārdu procesā (*lietas 12.sējuma 122.lapa*), lūgumu motivējot ar to, ka dienests nav sniedzis atbilstošu pamatojumu lietā un ka nepieciešams nopratināt lieciniekus.

Apgabaltiesa noteica lietā tiesas sēdi procesuālas darbības veikšanai – liecinieku nopratināšanai.

Tā kā rakstveida procesā lietas dalībniekiem tiek nodrošinātas visas procesuālās tiesības lietas izskatīšanai, tostarp tiem ir nodrošinātas tiesības iesniegt rakstveida paskaidrojumus, un tiesa konstatēja, ka lietā ir pietiekami materiāli lietas izspriešanai, – saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 245. un 304.panta pirmo daļu lieta tika izskatīta rakstveida

procesā.

[11] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi liecinieku liecības un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar lietas dalībnieku paskaidrojumiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka SIA „Simantik Trade" apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[12] Visupirms apgabaltiesa konstatē, ka lietā pieteikumus ar atšķirīgiem pieteikuma priekšmetiem, bet to pašu pārsūdzēto lēmumu, iesniedza SIA „Simantik" un SIA „Simantik Trade". SIA „Simantik" tiesvedības laikā likvidēta.

Apelācijas sūdzību iesniedza SIA „Simantik Trade", uzturot argumentus par pirmās tiesas instances tiesas spriedumu kopumā.

Šajā sakarā apgabaltiesa pārbaudīs, kādā apjomā lieta no jauna izskatāma apelācijas instancē.

[13] Ar pārsūdzēto lēmumu noteiktas tiesības un pienākumi šobrīd likvidētajai SIA „Simantik". SIA „Simantik Trade" iestādē tikai pieaicināta kā trešā persona tikai tāpēc, lai pēc SIA „Simantik" likvidācijas tai tiktu nodrošinātas tiesības turpināt SIA „Simantik" nodokļu strīdu.

Tomēr šajā sakarā jāņem vērā Senāta Departamentu priekšsēdētāju 2020.gada 12.marta sēdes lēmumā norādītais. Proti, uzņēmuma pārejas fakta konstatēšana gadījumā, kad bezstrīdus kārtībā tiek piedzīts nodokļa parāds, ir nepieciešama, lai noskaidrotu, vai dienests ir pareizi noteicis sava lēmuma adresātu. Savukārt jautājums par to, vai dienests ir pareizi noteicis lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu adresātu, *izvērtējams administratīvajā tiesā sūdzības kārtībā*. Līdz ar to jautājums par uzņēmuma pārejas konstatēšanu ir pakārtots nodokļa parāda piedziņai, kuru dienests īsteno bezstrīdus kārtībā administratīvā procesa ietvaros. Ja tiesvedība strīdā par dienesta aprēķināto nodokļa parādu nav noslēgusies, komersants, kurš ar dienesta lēmumu atzīts par nodokļa parādnieka uzņēmuma ieguvēju, var lūgt tiesu aizstāt sākotnējo uzņēmuma īpašnieku, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 33.pantu, un turpināt strīdu ar dienestu par nodokļa parāda aprēķina tiesiskumu un pamatotību, kā arī lūgt apturēt administratīvā akta darbību.

Tādējādi tas ir veids, kādā komersants, kurš ar dienesta lēmumu atzīts par nodokļa parādnieka uzņēmuma ieguvēju, var turpināt strīdu ar dienestu par nodokļa parāda aprēķina tiesiskumu un pamatotību. Kā izriet no izskatāmās lietas materiāliem, SIA „Simantik" tiesvedības laikā pirmās instances tiesā vēl nebija likvidēta, tāpēc piedalījās tiesas procesā patstāvīgi. Apgabaltiesas ieskatā dienestam nebija pamata pieaicināt SIA „Simantik Trade" trešās personas statusā iestādē, jo tiesību sistēmā pastāv veids, kādā uzņēmuma ieguvējs var lūgt iesaistīties procesā par nodokļu uzrēķinu. Ja uzņēmuma ieguvējs strīdu turpināt nevēlas, tā iesaiste nodokļu strīdā un tā turpināšana nav obligāta. Tad tam saglabājas pienākums samaksāt dienesta veikto uzrēķinu nodokļa parādniekam.

Tomēr, lai arī apgabaltiesa uzskata, ka SIA „Simantik Trade" nebija pamata lietā noteikt trešās personas statusu, tomēr jāņem vērā, ka tas nav patstāvīgs administratīvs akts, kas pārsūdzams tiesā, jeb tas nav patstāvīgs prasījums, par ko būtu jāizlemj sprieduma rezolutīvajā daļā.

Turklāt jāņem vērā, ka šāds iestādes lēmums bija SIA „Simantik Trade" labvēlīgs, jo tāpēc tā var turpināt nodokļu parādnieka SIA „Simantik" nodokļu strīdu.

[14] Pārbaudījusi pirmās instances tiesas spriedumu daļā par SIA „Simantik" nodokļu strīdu, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pareizi interpretējusi un piemērojusi tiesību normas, spriedumā ietvertā argumentācija minētajā daļā ir pareiza un pietiekama, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā ietvertajai motivācijai minētajā daļā un atkārtoti tos pašus argumentus nenorāda. Apelācijas sūdzības argumenti par to nav pamatoti.

[15] Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, kā arī ievērojot konsekvento Senāta un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru priekšnodokļa atskaitījumu lietās, lai nodokļu maksātājam atzītu tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem, vispirms ir nepieciešams noskaidrot, vai tas vispār ir saņēmis preces, kas ir norādītas izrakstītajos rēķinos, jo atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktam priekšnodokli drīkst atskaitīt tikai par faktiski saņemtu preci (pakalpojumu).

Ja strīdus preces nodokļu maksātāja rīcībā bija, ir jānoskaidro, vai šīs preces tas ir saņēmis tieši no nodokļa rēķinā norādītās personas, jo atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktam preces (pakalpojumu), par ko ir veikti priekšnodokļa atskaitījumi, ir jāsaņem no citas ar PVN apliekamās personas, turklāt tieši no tās, kas ir norādīta PVN rēķinā.

Ja tiek konstatēts, ka nodokļu maksātājs strīdus preces nav saņēmis no minētā komersanta, tālāk nepieciešams noskaidrot, vai nodokļu maksātājs zināja vai tam vajadzēja zināt, ka preču patiesais piegādātājs nav nodokļa rēķinā norādītais darījumu partneris, tātad – vai tas zināja par iesaistīšanos nepamatotā nodokļu samazināšanās plānā, jo atbilstoši

Eiropas Savienības Tiesas atziņām, konstatējot, ka strīdus darījums nav noticis tieši ar nodokļa rēķinā norādīto personu, nepieciešams konstatēt arī to, ka nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina par noformēto darījuma dokumentu neatbilstību faktiskajiem apstākļiem (*sk., piem., Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajās lietās Mahagében un D?vid, C-80/12 un C-142/11, 39.–50.punktu*).

[16] Dienests pārsūdzētajā lēmumā motivēti apšaubīja SIA „Simantik" faktisku iesaisti darījumos ar SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei". Pirmās instances tiesa pārbaudīja pierādījumus lietā un, novērtējot tos kopsakarā, pamatoti atzina dienesta secinājumus par pareiziem.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājuma lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs. Izskatāmajā lietā nodokļu maksātājs nav atspēkojis dienesta un pirmās instances tiesas vērtējumu par fiktīvi noformētiem darījumiem ar norādītajiem darījumu partneriem SIA ,,Sallets" un SIA ,,Priorei".

[17] Ne SIA „Simantik", ne vēlāk SIA „Simantik Trade", ne lietā nopratinātie liecinieki dienesta pamatotās šaubas par darījumu īstumu nenovērsa.

SIA „Sallets" amatpersona /pers. D/ apgabaltiesas tiesas sēdē sniedza vispārīgas liecības, viņš nespēja liecināt ne par preču piegāžu norisi, ne vietu, laiku un iesaistītajiem uzņēmumiem un personām. Neatcerējās nevienu konkrētu darījumu partneri, izņemot SIA „Simantik". No /pers. D/ liecībām secināms, ka viņš nepārzina SIA „Sallets" saimniecisko darbību, bet darījumos iesaistījās /pers. A/, ar kuru, kā liecināja, nejauši iepazinies jaunajā gadā naktsklubā.

SIA „Priorei" amatpersona /pers. D/ liecināja, ka darbinieku /pers. A/ atrada portālā *ss.lv*, kas ir pretrunā ar /pers. A/ sniegtajām ziņām, ka viņš ar /pers. D/ iepazinās uzņēmuma noliktavas teritorijā. Tieši /pers. A/ bijusi persona, kas meklēja, kur var iegādāties konkrētus produktus, kas ir vajadzīgi preču saņēmējai SIA „Simantik". Neatcerējās, kā sauca grāmatvedi, kas grāmatvedības pakalpojumus sniedza kā ārpakalpojumu. Arī no /pers. D/ liecības izriet, ka viņš strīdus darījumus nepārzina, ka tos organizēja /pers. A/, viņš pats tikai kontrolējis atsevišķu rēķinu samaksu.

Arī minētās liecības neatspēko dienesta konstatētos faktus, norāda uz darījumu mākslīgo raksturu un nodokļu maksātāja ļaunprātību, piedaloties dokumentu noformēšanā par neesošiem darījumiem. No abu minēto liecinieku sniegtajām ziņām izriet, ka viņi bija nominālas amatpersonas, kuras faktiski saimniecisko darbu neveica, bet piedalījās tikai formālo dokumentu parakstīšanā.

Tādējādi arī minētie pierādījumi kopsakarā ar citiem lietā pirmās instances tiesas rūpīgi izvērtētajiem apstākļiem norāda uz darījumu mākslīgo raksturu un SIA „Simantik" ļaunprātību, piedaloties dokumentu noformēšanā par neesošiem darījumiem.

/pers. A/ sniedza ziņas, ka sākumā strādājis SIA „Sallets", bet vēlāk – SIA „Priorei" par tirdzniecības menedžeri, kuros organizēja strīdus darījumu iegādes/piegādes. Dienests pamatoti atsaucies, ka tas ir pretrunā ar auditā konstatēto faktu, ka /pers. A/ vienlaicīgi ir strādājis arī abos uzņēmumos, ne tikai secīgi. /pers. A/ sniedza ziņas, ka, aizejot no SIA „Sallets" un uzsākot darbu SIA „Priorei", preču piegādātāji lielākoties palika tie paši un veicamie darba pienākumi lieciniekam arī bija tie paši. Bez SIA „Simantik" liecinieks atcerējās tikai vēl vienu klientu. Atšķirīgas ziņas viņš sniedza par kontaktēšanos ar /pers. D/, proti, ka personīgi viņi kontaktējas reizi nedēļā, iepretim /pers. D/ liecinātam, ka viņš ar /pers. A/ tikās tikai sadarbības sākumā un pēc tam personiski vispār vairs netikās, komunikācija notika tikai telefoniski.

Pretrunas bija arī ziņās par grāmatvedības kārtošanu, jo /pers. A/ liecināja, ka pavadzīmes pārsvarā sagatavoja pats, grāmatvedi viņš nezināja. Savukārt /pers. D/ liecināja, ka grāmatvedību kārtoja grāmatvedības uzņēmums, kura nosaukumu neatcerējās, un ka /pers. A/ nodarbojās tikai ar loģistikas jautājumiem. /pers. A/ arī nevarēja precīzi nosaukt, kur tika parakstītas pavadzīmes, vien vispārīgi norādīja, ka tās tika parakstītas gan ofisā, gan automašīnā.

Izvērtējot liecinieka /pers. A/ sniegtās ziņas, apgabaltiesa tām nepiešķir ticamību, jo visas atbildes uz tiesas jautājumiem bija nekonkrētas, bija atšķirīgas no abu pārējo liecinieku sniegtajām ziņām par tiem pašiem faktiem, liecinieks nespēja izskaidrot noliktavu lomu strīdus darījumos, jo strīdus preces tika piegādātas uz SIA „Simantik" adresi.

Tādējādi arī minētās liecības neatspēko pārsūdzētajā lēmumā un pirmās instances tiesas spriedumā secināto, ka SIA „Simantik" zināja, ka piedalās dokumentu noformēšanā par faktiski neesošiem darījumiem ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei".

[18] Kā atzīts Senāta judikatūrā, lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*piem., Senāta 2013.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-491/2013 8.punkts, 2014.gada 27.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-122/2014 6.punkts, 2017.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKA-263/2017 5.punkts, 2018.gada 28.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-655/2018 7.punkts*).

Darījumu ticamības pārbaudē nozīme ir faktiem, kas raksturo nodokļu maksātāja sadarbības nodibināšanu un uzturēšanu ar tā darījumu partneriem. Būtiski ir saprast, kā ir noritējis darījums, vai tāda darījuma norise ir ticama un atbilstoša realitātei (*sk. Senāta 2016.gada 30.marta sprieduma lietā Nr.SKA-151/2016 8.punktu*).

Priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanai izšķiroši ir tas, vai noformētais darījums tieši ar norādīto apliekamo personu ir noticis arī pēc tā ekonomiskā satura, t.i., vai ir izpildījušies PVN maksāšanas sistēmas nosacījumi (*Senāta 2016.gada 25.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-200/2016 9.punkts*).

Tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu ir liedzamas tad, ja neizpildās kāds no likumā noteiktajiem priekšnoteikumiem

priekšnodokļa atskaitīšanai vai ja priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības tiek izmantotas krāpnieciski vai ļaunprātīgi, kas var ietvert gan tādu apstākļu slēpšanu, kas atbilstoši minētajai normai liegtu tiesības atskaitīt priekšnodokli (piemēram, prece nav saņemta no PVN maksātāja), gan arī citus nodokļa izkrāpšanas veidus (*sal. sk. Senāta 2019.gada 18.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-11/2019*).

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, tostarp ņemot vērā pretrunas liecinieku liecībās un dokumentos norādīto informāciju, ir secināms, ka SIA „Simantik" apzināti iesaistījās dokumentu noformēšanā par nenotikušiem darījumiem ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei". Parakstot nepatiesu informāciju saturošus dokumentus, tā nevarēja nezināt par strīdus darījumu simulatīvo jeb mākslīgo raksturu.

[19] Komersanta rīcība, uzrādot priekšnodoklī PVN summu par faktiski nenotikušiem darījumiem, ir uzskatāma par fiskālo priekšrocību gūšanu. Nepamatota priekšnodokļa atskaitīšana ietekmē budžetā maksājamo PVN, samazinot tā apmēru, kas ir uzskatāms par nodokļa maksātāja saņemto labumu. PVN sistēma neietver mākslīgi veidotus darījumus, kas slēgti negodīgas komercprakses ietvaros.

Pamatots ir dienesta arguments, ka nodokļu maksātājam bija izdevīgi uzrādīt preču iegādi nevis no trešo valstu un Eiropas Savienības valstu komersantiem, bet no Latvijā reģistrētiem fiktīviem komersantiem (buferuzņēmumiem), lai iegūtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

Apgabaltiesa trūkumus dienesta un pirmās instances tiesas pierādījumu novērtējumā neatrod. SIA „Simantik" dienesta šaubas par darījumu atbilstību noformētajiem dokumentiem nav atspēkojusi.

Tādējādi, izvērtējot pierādījumus to kopsakarā, tostarp strīdus darījumu ekonomisko saturu un būtību, dienests un pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka nav konstatējama SIA „Simantik" darījumu partneru SIA „Sallets" un SIA „Priorei" piesaiste attiecīgo strīdus darījumu nodrošināšanā, kā arī pieteicējas iesaiste darījumos, kā tas atspoguļots attaisnojuma dokumentos. Šādos apstākļos par strīdus darījumiem noformētie dokumenti saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta nosacījumiem nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros, kā arī par PVN rēķiniem, atbilstoši kuriem atskaitāms priekšnodoklis saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punktu.

Dienests un pirmā instances tiesa, vērtējot pierādījumus kopsakarā, pamatoti atzina, ka SIA „Simantik", SIA „Sallets" un SIA „Priorei" preču iegādes/piegādes darījumi raksturo izveidotās mākslīgās darījuma ķēdes patieso būtību, kas vērsta uz preču patiesās izcelsmes slēpšanu un nepamatotu fiskāla rakstura priekšrocību iegūšanu kopumā.

Lietā ir pareizi konstatēts, ka SIA „Simantik" no 2017.gada janvāra līdz jūnijam praktiski vienas un tās pašas pārtikas preces iegādājās secīgi (atsevišķos gadījumos vienlaicīgi) no it kā dažādiem uzņēmumiem SIA „Sallets" un SIA „Priorei", taču strīdus preces tai tika realizētas no vienas adreses Mazlēpju iela 17, Rīgā, kas atrodas tieši blakus pieteicējas noliktavai Mazlēpju ielā 15, Rīgā, to izsniegšanu un piegādi organizēja viena persona – /pers. A/, kas vienlaicīgi tika deklarēts kā darba ņēmējs abās minētajās komercsabiedrībās, preču transportēšanā galvenokārt iesaistīti vieni un tieši paši pārvadātāji.

Lietā nav strīda, ka SIA „Priorei" tika dibināta pēc SIA „Sallets" nodokļu audita uzsākšanas, tādējādi kopsakarā ar citiem lietā novērtētiem pierādījumiem pamatots ir dienesta secinājums, ka tas bija nolūkā turpināt formālu dokumentu noformēšanu saimnieciskās darbības simulēšanas nolūkos.

Tādējādi tiesa pamatoti atzina, ka SIA „Simantik" deklarētie pārtikas preču iegādes darījumi ar SIA „Sallets" un SIA „Priorei" faktiski nav notikuši, un tās formāli iesaistītas preču piegāžu dokumentu no trešajām valstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm noformēšanā, lai SIA „Simantik" nepamatoti gūtu fiskālās priekšrocības atskaitāmā nodokļa veidā.

Par faktiski nenotikušu darījumu nevar atskaitīt priekšnodokli, bet vienlaikus faktiski nenoticis darījums neatbrīvo nodokļa maksātāju no PVN samaksas budžetā.

[20] Apelācijas sūdzības argumenti par strīdus darījumiem nav pamatoti, tie pamatā vērsti uz nepiekrišanu pirmās instances tiesas secinājumiem, kurus apgabaltiesa atzina par pareiziem.

Tas, ka darījumā iesaistīto komercsabiedrību amatpersonas vai darbinieki sniedz apstiprinošus paskaidrojumus vai liecības, pats par sevi nenozīmē, ka darījumi ir arī faktiski notikuši (*sk., piem., Senāta 2019.gada 2.jūlija rīcības sēdes lēmumu lietā Nr.SKA-997/2019*). Šie pierādījumi ir rūpīgi un kritiski izvērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Ja citi pierādījumi liecina par pretējo, tad vienīgi veikta formālo prasību izpildīšana nevar būt pamats priekšnodokļa atmaksai (*sk. Senāta 2019.gada 9.janvāra rīcības sēdes lēmumu lietā Nr.SKA-308/2019*). Darījuma esamību nosaka tas, vai faktiski pēc to ekonomiskās būtības ir notikusi preču vai pakalpojumu aprite starp konkrētajām personām. Šaubu gadījumā nodokļu maksātājam ir jāspēj detalizēti un konkrēti pastāstīt, kā darījums noticis faktiski, kas izskatāmajā lietā nav izdarīts.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka lietā nepamatoti netika nopratināti vēl virkne liecinieku.

Apgabaltiesa norāda, ka liecinieku liecības ir viens no pierādīšanas līdzekļiem, bet ne vienīgais. Konkrētajā gadījumā tiesa nopratināja SIA „Simantik" tiešo darījumu partneru amatpersonas un darbinieku, citu liecinieku nopratināšana tiesvedības procesā nav lietderīga.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka spriedumā vērtēti tikai daži darījumi, no tiem vispārinot visu darījumu it kā fiktīvo raksturu.

Apgabaltiesa norāda, ka katras pavadzīmes aprakstīšana tiesas spriedumā nav lietderīga, īpaši ņemot vērā iepriekš secināto par pamatotām šaubām par strīdus darījumu īstumu un komerciālo realitāti, tostarp par preču piegādes adresi, noliktavas telpu nomas mākslīgo raksturu.

Tas, ka dienests nav apšaubījis citus nodokļu maksātāja darījumus, neietekmē konstatētos faktus par strīdus darījumiem, kuru fiktīvais raksturs ir pierādīts.

Ar attaisnojuma dokumentu noformēšanu nav pietiekami, lai uzskatītu, ka darījumi ir notikuši. Starpniecības pakalpojumi nav aizliegti, tomēr tiem ir jāatbilst saimnieciskajai jeb komerciālajai realitātei.

Apgabaltiesa konstatē, ka ne dienests, ne pirmās instances tiesa vērtējumu nav balstījusi tikai uz vienu no pierādījumiem. Apgabaltiesa ir pārliecinājusies, ka lietā ir novērtēti visi būtiskie pierādījumi, un pierādījumi ir vērtēti to kopsakarā.

Tostarp pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka dienests nav pieļāvis tādus procesuālus pārkāpumus, kuri būtu ietekmējuši administratīvā akta saturu. Audita laikā dienestam, konstatējot riskus un nepieciešamību iegūt papildu informāciju, bija tiesisks pamats pieprasīt informāciju Lietuvas un Vācijas nodokļu administrācijām nodokļa maksātāja deklarēto preču iegāžu darījumu vērtējumam. Kā redzams no lietas materiāliem, no Vācijas nodokļu administrācijas saņemtā informācija ir vērtēta. Informācijas pieprasīšana no ārvalstu nodokļu administrācijām bija pamatota un nepieciešama lietas apstākļu vispusīgai novērtēšanai.

Līdz ar to dienesta secinājums, ka konkrētajā lietā, pagarinot sākotnējā lēmuma pieņemšanas termiņu par 60 dienām, nav pieļauts būtisks procesuāls pārkāpums, kas pats par sevi būtu pamats sākotnējā lēmuma atcelšanai, ir pareizs.

Pieprasot informāciju, dienests nevar iepriekš zināt tās saturu. Tai var būt nozīme lietā, un tā var būt arī nenozīmīga. Dienests pamatoti norādījis, ka tas, ka iestāde ir vākusi informāciju, nenozīmē, ka visa šī iegūtā informācija ir jāatreferē lēmumā. Pārsūdzētajā lēmumā ir atspoguļota un analizēta būtiskā informācija no ārvalstu nodokļu administrācijām.

[21] Ja dienests ar attiecīgiem pierādījumiem ir pamatojis, ka pastāv pamatotas šaubas par darījumu esamību vispār vai par atbilstību dokumentos norādītajam, vai par saistību ar krāpniecību, nodokļu maksātājam tālāk ir pamats censties šīs šaubas novērst (likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants, kā arī parastā pierādīšanas pienākuma sadale, ka katram jāpierāda savi iebildumi – Administratīvā procesa likuma 149.pants) (*sal. sk. Senāta 2017.gada 21.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-278/2-17 9.punktu*).

Apgabaltiesa atzīst, ka nodokļu maksātājs lietā nav novērsis dienesta pamatotās šaubas par strīdus darījumu norisi.

[22] Šādos apstākļos pieteikuma apmierināšanai sakarā ar SIA „Simantik" prasījumu nav pamata. Savukārt tam, ka SIA „Simantik Trade" pieaicināšanai iestādē trešās personas statusā nebija pamata, nav ietekmes uz šajā lietā izspriežamo pieteikuma priekšmetu. Turklāt tieši trešās personas statuss SIA „Simantik Trade" deva tiesības šajā lietā apgabaltiesā turpināt tiesisko strīdu SIA „Simantik" nodokļu lietā, jo bez uzņēmuma pārņēmēja lūguma tiesvedības turpināšanai nebūtu pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA „Simantik Trade" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2020.gada 10.jūlija lēmuma Nr.30.2-22.7/3100 atcelšanu.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente L.Vīnkalna
Tiesneses S.Gintere
L.Konošonoka